

Revista

Numărul 19, Septembrie 2011

ANNISAA

سنة ١٤٣٢

Cuprins

Imam Ibn Al-Jawzi - Școala Hanbali	
Pagina.....	10
Femei demne de urmat - Hafsa bint Omar	
Pagina.....	13
Tăfsir Surat Al-'Adiyat	
Pagina.....	16
Recuperarea zilelor de post din luna Ramadan și postul celor șase zile din luna Shawwal	
Pagina.....	20
Supremația inconfundabilă	
Pagina.....	22
Credința în Îngeri, aleihum sallam, și sensul acesteia	
Pagina.....	27
Calitățile și valorile musulmanului	
Pagina.....	31
Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala	
Pagina.....	38
Profetul Nuh (Noe), aleihi sallam	
Pagina.....	47
Reflecția inimii	
Pagina.....	50

Dedesubtul frunzelor	
Pagina.....	54
Bucură-te de viață	
Pagina.....	57
Regele cel înțelept	
Pagina.....	59
Educația copilului în spirit islamic	
Pagina.....	62
O, Allah! O, Allah!	
Pagina.....	64
Te-am auzit...	
Pagina.....	65
Repere istorice – Mesopotamia	
Pagina.....	66
Ținutele de toamnă...	
Pagina.....	71
Medicină Profetică	
Pagina.....	74
Bucătărie internațională	
Pagina.....	78
Dicționar al termenilor islamici	
Pagina.....	88

Redacția Annisaa

Gabriela Guettat

Redactor Șef

Gabriela Gharabli

Redactor Șef Adjunct

Yasmin Dorina

Tehnoredactor

Umm Omar

Redactor

Mariam Oana

Redactor

Yasminne Riad

Redactor

Umm Mariya

Redactor

Umm Rasheed

Redactor

Roxana Cuibuș

Redactor

Ionela Noour

Corector

Colaboratori

Diana Ayana

Mioara Ghinia

Kalila Chelu

Angela Nour

Munir Karim

Ahmed Jaber

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa blogului Revistei Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

Surat Ta-Ha

(Meccană [45]; 135 versete)

***În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător***

**Și mai presus [de toate]
este Allah - Regele, Adevărul
[*Al-Malik, Al-Haqq*]!**

**Nu te grăbi cu [recitarea] Coranului
mai înainte de a ți se încheia
revelarea lui!**

**Și spune: „Doamne, sporește-mi mie
știința!”**

**Și iată-ne din nou în mijlocul vostru
cu un număr nou, inshaAllah;
cu o continuitate a articolelor trecute
și cu noutăți din ce în ce mai complexe.
InshaAllah, fiecare număr al revistei să aducă
în cunoștințele voastre o îmbogățire
și o învățare cât mai profundă
a religiei noastre!
Fie ca Bunul Allah subhanahu wa ta'ala
să fie mulțumit de toți cei care merg
pe calea cea dreaptă, inshaAllah!**

Gabriela Guettat

Aid Mubarak

Cu ocazia sărbătorii de Aid Al-Fitr, doresc atât Redacției Annisaa, cât și tuturor celorlalți musulmani, ca postul și rugăciunile acestei luni sacre să le fie primite, inshaAllah.

Doresc să-mi exprim satisfacția sufletească și, în același timp, mulțumirea mea față de surorile românce care s-au adunat în jurul mesei virtuale, pe perioada întregii luni Ramadan, la citirea Traducerii sensurilor Coranului cel Sfânt, alhamdulillah.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala, care este Atoateștiutor, să răsplătească, inshaAllah, intenția curată a tuturor celor care au luat parte la această plăcută întâlnire, seară de seară.

Un gând plin de iubire va rămâne în inimile noastre la amintirea acestor minunate nopți Ramadanești, ore petrecute împreună, seară de seară; al devotamentului și dragostei emanate și purtate reciproc de fiecare dintre surori, care s-au simțit pe parcursul fiecărei conferințe.

Îmbrățișez cu foarte mult drag pe:

sora Aisha

sora Alya

sora Amina

sora Anca

sora Angela Nour

d-ra. Betti

d-na. Carmen B.

sora Carmen M.

sora Crina

sora Dana

sora

Diana Ayana

sora Fatima

sora Fatima Ali

sora

Fatima Mariyah

sora Flory

sora Gabriela

sora

Habiballah *sora Hajar Alina* *sora Hannan* *sora*
Huda Batool *sora Kalila* *sora Khadija Delia* *sora*
Khadija *sora Marcela* *sora Mariam Ana* *sora*
Mariam *sora Maryam Hana* *sora Maya* *sora*
Meryem *d-ra. Mihaela Adriana* *sora Naila* *sora*
Najm *sora Natalia* *sora Noour* *sora Roxana C.*
 sora Roxana O. *sora Salma* *sora Soraya* *sora*
Umm Ibraheem Fatima *sora Umm Ibraheem Latifah* *sora*
Umm Rasheed *sora Umm Mustafa* *sora Yasmin* *sora*
Yasminne *sora Viorica*

și le doresc din inimă ce-mi doresc pentru mine și le iubesc de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Jazakom Allahu Khairan, dragele mele! Fie ca Bunul Allah subhanahu wa ta'ala să vă răsplătească cu treapta cea mai înaltă a Paradisului!

Ameen

Redactor Șef – Gabriela Guettat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Imam Ibn Al-Jawzi - Școala Hanbali

~ tradus de Yasminne Riad ~

Abu Al-Faraj ibn Al-Jawzi
(أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوْزِيِّ) - s-a născut în anul 508 d. H., la Bagdad, și aparține, ca formație intelectuală, Școlii de jurisprudență Hanbali (حَنَبَلِي).

Ibn Al-Jawzi este descendent al familiei lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu, și a fost alături de Abd Al-Qadir Al-Gilani, imam al Hanbali și purtătorul de cuvânt al unor regi și prinți ai vremurilor sale, participând la nenumărate astfel de întruniri.

Ibn Al-Jawzi a fost un extraordinar narator de ahadith, a fost filolog și comentator de Coran, expert jurist, medic și istoric renumit.

S-a spus despre el că a fost un copil precoce, care, se pare, și-ar fi ținut primul său discurs public la vârsta de 10 ani, în fața a circa 50.000 de oameni, iar la 13 ani, a scris prima sa carte.

Ibn Al-Jawzi a rămas orfan de tată de la vârsta de trei ani, fiind crescut de mătușa sa, care l-a dat spre studiu și în grijă unui exeget de ahadith, pe nume Ibn Nasr, care a fost și primul său Sheikh. Ibn Al-Jawzi a învățat

Știința hadith-ului de la acesta și de la alți optsprezece și i-a fost profesor nepotului său, Sibt ibn Al-Jawzi, ca și altor mari viitori naratori de ahadith și juriști, precum Ibn Qudama, Ibn Najar și Diya Al-Maqdisi.

Ibn Al-Jawzi a devenit faimos prin opoziția deschisă față de doctrina unor Hanbali, contemporani ai săi, pe care i-a criticat pentru modul extrem de inadecvat al explicării și interpretării *Atributelor lui Allah subhanahu wa ta'ala*, acuzându-i de antropomorfism* și de murdărirea reputației Școlii Hanbali, spunând că însuși Ibn Hanbal ar respinge asemenea interpretări și asemenea doctrine.

Ibn Al-Jawzi a luat o poziție fermă împotriva acelor doctrine care susțin antropomorfismul în ceea ce privește unele Atribute ale lui Allah subhanahu wa ta'ala în lucrarea sa, *Respingerea insinuărilor sofiste de antropomorfism*, cunoscută și sub numele de *Acvila de foc năpustindu-se asupra non-conformiștilor*, care începe cu următoarele fraze:

„I-am văzut pe unii dintre discipolii Școlii noastre ținând discursuri doctrinare incorecte. Trei dintre ei în mod special și-au dat silința și au scris și cărți prin care distorsionau învățăturile Hanbali: Ibn Hamid, prietenul său, Al-Qadi (Abu Yalaq) și Ibn Az-Zayuwni. Pe aceștia, i-am văzut preluând din credințele populare și construind attribute Divinității, după ceea ce simțurile umane pot percepe. Ei au auzit din popor despre faptul că Allah subhanahu wa ta'ala l-a creat pe Adam după chipul și asemănarea Lui (عَلَى صُورَتِهِ); așa-dar, ei afirmă, prin aceasta, că Allah subhanahu wa ta'ala are formă și chip, ca manifestare a esenței Sale, ca și cum El ar avea doi ochi, gură, dinți, omușor, molari, o fizionomie aparte, două mâini, degete, palme, piept, două picioare. Apoi, ei au îmbinat aceste credințe populare cu știința pe care o aveau, spunând: «...dar nu cum credem noi.»

Ei au aplicat înțelesuri împrumutate din afara doctrinei Atributelor și Numelor Divinității. Așa-dar, ei au adus inovații și au născocit pe seama atributelor divine, pentru că nu au în acest sens nicio dovadă care să fie transmisă prin Coran sau prin Sunna, ci numai prin raționamentele lor proprii. Ei nu au luat în seamă nici scrierile care îi feresc pe omeni de a da alte înțelesuri decât cele care

trebuie și aparțin lui Allah subhanahu wa ta'ala și nici pe cele care anulează astfel de intervenții asupra atributelor lui Allah subhanahu wa ta'ala, care sunt specifice Lui și diferă complet de cele ale creaturilor Sale. Ei nu s-au mulțumit doar cu a spune: «atributul acțiunii (صفات الفعل)», ci au continuat până când au ajuns să-l declare: «atributul esenței – (صفات الذات)». Apoi, după ce au afirmat acestea, au început să spună: «noi nu interpretăm textul în conformitate cu sensurile figurate ale limbii arabe.» Ei interpretează la modul propriu al cuvântului, astfel că «mână» are sensul de «mână, ca organ» și nu de «putere, favoare, etc.», iar «venind de la» înseamnă: «a veni», în loc de «milă, favoare».

Ei spun: «Noi interpretăm aceste cuvinte după sensul lor comun, uzual, iar sensurile care rezultă de aici sunt cele care sunt asociate unor bine-cunoscute caracteristici umane, iar textul este interpretat literal numai dacă este posibil și convenabil.»...

Ibn Al-Jawzi a fost un autor prolific, care a scris peste 700 de volume:

1. *Akhbar An-Nisa* (أخبار النساء - *Vești despre femei*) – un îndreptar despre eminente femei musulmane, destinat femeilor musulmane, care cuprinde 110 ca-

pitole scurte, urmate de note biografice despre acestea.

2. *Al-Amthal* (الأمثال – Proverbe)

3. *Hal Al-Halajj* (هال الحلاج – Rangul Al-Halajj) – carte despre un tratat (în copie) al lui Ibn Aqil, care a scris în onoarea lui Al-Halajj, pe care acesta îl considera dintre cei drept-credincioși, deși făcea parte dintre sufiști.

4. *Manaqib* (مناقب – Virtuți) – serie de volume, având ca subiect cinstirea unor companioni ai Profetului, radhi Allahu anhum, precum Abu Bakr, Al-Hassan Al-Basri, Ibn Hanbal, Ash-Shafii, At-Tawri, etc. și evocarea virtuților acestora.

5. *Al-Mawduwat* (الموضوعات – Teme) – colecție de ahadith, pe care el le considera ca fiind contrafăcute, unele dintre ele fiind, însă, chiar autentice, atrăgându-și, în acest fel, criticile altor învățați.

6. *Sayd Khatir* (سيد خاطر) – trei volume de maxime și aforisme.

7. *Sifa As-Safuwa* (صفة الصفوة – Statutul elitelor) – în patru volume, în care se expune, în rezumat, compendiul sufist al lui Abu Nuaim.

8. *Talbis Iblis* (تلبيس إبليس – Amăgirile Diavolului) – lucrare critică împotriva Șiiților (الشيعة) și a capriciilor sufiștilor.

Ibn Al-Jawzi a fost criticat de contemporanii săi, pentru că aceștia spuneau că, deși scrie cărți foarte bune, volumul lor și rapiditatea cu care le scrie sunt în detrimentul unor cercetări amănunțite și a verificării afirmațiilor expuse.

Ibn Al-Jawzi a murit în anul 597 d. H., ziua 13 a lunii Ramadan și a fost înmormântat în același cimitir cu Ibn Hanbal, fiind condus pe ultimul drum de foarte mulți oameni.

În traducerea autorului, sunt menționate toate titlurile lucrărilor care au parvenit până în ziua de azi, însă am redat aici numai câteva, din lipsă de spațiu și fără a da acestor titluri mai mare importanță decât celorlalte.

Surse:

1. *Dr. Gabriel Fouad Haddad*
- Traducător contemporan (de origine arabă - Liban) de scrieri islamice, lucrări ale învățaților Islamului și compilator de texte islamice aparținând exegeților Islamului, cu o activitate în acest domeniu de peste 10 ani. Traducerile sale sunt din limba arabă în limba engleză.

Antropomorfism* = credință mistică, potrivit căreia se atribuie lucrurilor și fenomenelor naturii însușiri și sentimente omenești.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

~ Femei demne de urmat ~
Soțiile Profetului Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam

~ tradus de Gabriela Gharabli ~

Hafsa bint Omar, radhi Allahu anha

Hafsa, radhi Allahu anha, a fost fiica lui Omar ibn Khattab, radhi Allahu anhu. Primul ei soț, Khunais ibn Hudhafa As-Sahmi, a murit în bătălia de la Badr, ea rămânând văduvă la vârsta de numai 18 ani.

Tot în această perioadă, a murit Ruqaya, radhi Allahu anha, fiica Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cea care a fost soția lui Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu.

Omar, radhi Allahu anhu, s-a gândit că ar fi o idee bună ca în aceste condiții, Uthman să o ia de soție pe Hafsa, radhi Allahu anhum, însă el a refuzat. Astfel, Omar s-a dus la Abu Bakr, radhi Allahu anhum, și l-a întrebat dacă ar vrea să se căsătorească cu Hafsa, radhi Allahu anha. Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a evitat să-i dea un răspuns, iar când Omar, radhi Allahu anhu, a insistat, a cerut un răgaz. Acest lucru l-a înfuriat pe Omar, radhi Allahu

anhu, și s-a dus la casa Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, să se plângă de comportamentul celor doi companioni. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, când l-a văzut, a zâmbit, i-a cerut să se liniștească și i-a spus:

„Hafsa se va căsători cu un om mai bun decât Uthman, iar Uthman se va căsători cu o femeie mai bună decât Hafsa.”

Omar, radhi Allahu anhu, a fost uimit de spusele Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, realizând abia apoi că, de fapt, fiica lui a fost cerută în căsătorie de însuși Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. În același timp, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a angajat să o dea pe fiica lui, Umm Khulthum, radhi Allahu anha, de soție pentru Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu.

Căsătoria dintre Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și Hafsa, radhi Allahu anha, a avut loc în data de 3 a lunii Shawwal, în anul 3 d. H., atunci când ea avea în jur

de 20 de ani, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, 56 de ani.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin căsătoria lui cu Aisha bint Abu Bakr și Hafsa bint Omar ibn Khattab și a fiicelor lui Ruqaya, mai apoi Umm Kulthum cu Uthman ibn Affan și a Fatimei cu Ali ibn Abu Talib, *radhi Allahu anhum*, a întărit legăturile cu patru dintre companionii lui cei mai apropiați, care vor deveni primii Califi, după moartea lui. Datorită faptului că Uthman ibn Affan, *radhi Allahu anhu*, a fost căsătorit cu două dintre fiicele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai fost numit și «Dhun Nurayn», ceea ce înseamnă «Posesorul a două lumini».

Hafsa, *radhi Allahu anha*, a fost recunoscută pentru pioșenia ei, pentru devotamentul ei în rugăciune și post; a mai fost numită «Qawwama» (cea care se roagă Qiyam Al-Layl) și «Sawwama» (cea care ține post).

Hafsa și celelalte două soții ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Sawda și Aisha, *radhi Allahu anhuna*, au devenit prietene, iar Hafsei, *radhi Allahu anha*, nu-i era teamă să spună mereu ceea ce credea, chiar dacă era o discuție în contradictoriu cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Într-o zi, vorbind cu mama Hafsei, Omar, *radhi Allahu*

anhum, a spus: „Cred că trebuie așa și așa”, la care soția lui i-a replicat: „Dar ar fi mai bine dacă tu ai face așa și așa.” Omar, *radhi Allahu anhu*, mirat de comportamentul soției lui și, neașteptându-se la o replică din partea ei, a întrebat-o: „Te contrazici tu cu mine, femeie?” „De ce nu?”, i-a răspuns ea. „Fiica ta se contrazice cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, până ce îl supără pentru întreaga zi.”

Omar, *radhi Allahu anhu*, imediat și-a pus pelerina și a pornit spre casa Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să vorbească cu fiica lui. A întrebat-o: „Este adevărat că obișnuiești să te contrazici cu Mesagerul lui Allah?”, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Ea i-a răspuns: „Da, într-adevăr o fac.” Omar, *radhi Allahu anhu*, a vrut să o pedepsească pentru acest comportament, atunci când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a intrat în cameră și i-a interzis acest lucru. Omar, *radhi Allahu anhu*, s-a dus să vorbească cu Umm Salama, *radhi Allahu anhum*, încercând să influențeze comportamentul Hafsei prin ea, *radhi Allahu anhuna*. După ce l-a ascultat, Umm Salama, *radhi Allahu anha*, și ea soție a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus: „Te întreb eu, Ibn Khattab, ai intervenit în toa-

te; vrei acum să intervii și între Mesagerul lui Allah și soțiile lui?”

Omar, radhi Allahu anhu, când a povestit acest incident, a continuat: „Și ea s-a ținut după mine, până am renunțat la multe lucruri pe care le-am crezut eu că se cuvin.”

Unele surse spun că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a divorțat de Hafsa, radhi Allahu anha, cu un singur divorț (din trei), iar Omar, radhi Allahu anhu, a fost atât de mâhnit încât a început să-și pună nisip în cap. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a luat-o înapoi după ce Îngerul Jibril, aleihi sallam, i s-a arătat, spunându-i: „Ia-o înapoi pe Hafsa. Ea ține post și se roagă, și ea va fi soția ta în Paradis.”

La fel ca și Aisha, Hafsa, radhi Allahu anha, a memorat întregul Coran și copia scrisă a Coranului care a fost compilat de către Zaid ibn Thabit, la ordinele Califului Abu Bakr, radhi Allahu anhum, și după a cărei moarte a trecut în posesia lui Omar ibn Khattab, radhi Allahu anhu, apoi a fost dat ei pentru păstarea lui în siguranță.

Când, în cele din urmă, Uthman ibn Affan a devenit Calif, a dispus ca mai multe copii ale Coranului să fie răspândite în principalele centre ale Imperiului musulman, care se extindea rapid. Baza a fost copia aflată la Hafsa,

radhi Allahu anha, care nu numai că a păstrat-o în siguranță, dar a verificat cu meticulozitate exactitatea lui, apelând la toate înregistrările scrise și la toți musulmanii care cunoșteau Coranul pe de rost.

Hafsa, radhi Allahu anha, a trăit cu Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Medina, 8 ani, iar după moartea lui, a mai trăit 30 de ani, asistând cu bucurie la victoriile musulmanilor și la expansiunea Islamului și cu tristețe la necazurile cu care s-a confruntat comunitatea musulmană, după uciderea lui Uthman, radhi Allahu anhu.

De la Hafsa, radhi Allahu anha, ne-au rămas 60 de ahadith relatate, iar înainte de a muri, l-a chemat pe Abdullah ibn Omar și i-a cerut ca proprietatea ei din Ghabbah, primită de la tatăl ei, să fie dată săracilor.

A murit în anul 45 d. H., iar la înmormântarea ei, rugăciunea a fost făcută de guvernatorul orașului Medina.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tăfsir Surat Al-'Adiyat Capitolul 100 - relevantă în Mecca de Ibn Kathir

~ tradus de Umm Omar ~

سُورَةُ الْاَدْيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَدِيَّتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ
صُبْحًا ۝ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ
لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe alergătorii gâfâind,
2. Ce scot scânteii,
3. Și pornesc la atac dimi-
neața,
4. Stârnind colbul,
5. Și pătrund cu el în mijlocul
mulțimii!
6. Omul este nemulțumitor
față de Domnul său!
7. Și el este martor pentru
aceasta.
8. Și iubirea lui pentru bo-
găție este puternică!

9. Oare el nu știe că atunci
când se va risipi ceea ce
este în morminte
10. Și se va dezvălui ceea
ce este în piepturi,
11. Atunci Domnul lor, în
Ziua aceea, va fi Bineștiutor
[*Khabir*] al lor?!

Bismilleh Ar-Rahman, Ar- Rahiim

1. We-l'adiyaati **dab**haa
2. Fe-l-muriyaati qad**h**aa
3. Fe-l mughiiiraati **sub**haa
4. Featherne bihi neq'aa
5. Fewe setne bihi gem'aa
6. Inne-l-insane lirabbihi
lekenuud
7. We innehu 'alaa dhalike
lesehiid
8. We innehu li**h**ubbi-lkhayyri
lesediid
9. Efela ye'alemu idhaa
bu'athira maa fii-lqubuur
10. We **huss**ile maa fii-
ssuduur
11. Inne rabbehum bihim
yewme'idhi-llekhabiiir.

Jurând pe caii de război, despre ingratitudea omului și zelul său pentru bogăția lui.

Allah subhanahu wa ta'ala jură pe caii făcuți pentru a galopa în luptă pe calea Lui (de exemplu, Jihad) și, astfel, ei aleargă și gâfâie; acesta este sunetul ce se aude când caii aleargă.

„2. Ce scot scânteii”

semnificând: lovirea pietrelor cu copitele, provocând scânteii.

„3. Și pornesc la atac dimineața”

este turul care se desfășoară dimineața devreme. Aceasta este întocmai cu tururile pe care Profetul lui Allah, sallā Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să facă la primele ore ale dimineții. El, sallā Allahu aleihi wa sallam, aștepta să vadă dacă se aude adhan. Dacă acesta se auzea, îi lăsa în pace, dacă nu se auzea, îi ataca.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala grăiește:

„4. Stârnind colbul.”

semnificând praful de la locul bătăliei cu caii.

„5. Și pătrund cu el în mijlocul mulțimii!”

însemnând: toți în mijlocul luptei, împreună.

Allah subhanahu wa ta'ala grăiește:

„6. Omul este nemulțumitor față de Domnul său!”

Ibn Abbas, Mujahid și Qatadah au spus:

„Aceasta înseamnă invazia de cai, de dimineață, pe calea lui Allah.”

Și afirmația Lui, subhanahu wa ta'ala:

„4. Stârnind colbul.”

se referă la locul în care are loc atacul, praful fiind agitat de acesta.

Și spune Allah subhanahu wa ta'ala:

„5. Și pătrund cu el în mijlocul mulțimii!”

Al-Awfi a relatat de la Ibn Abbas, Ata, Ikrimah, Qatadah și Ad-Dahhak, că ei au spus:

„Aceasta înseamnă în mijlocul dușmanilor necredincioși.”

În ceea ce privește cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„6. Omul este nemulțumitor față de Domnul său!”

acestea se referă la subiectul despre care s-a jurat, care înseamnă că omul este nerecunoscător pentru binecuvântările Domnului său și le respinge.

Ibn Abbas, Mujahid, Ibrahim An-Nakha'i, Abu Al-Jawza, Abu Al-Aliyah, Abu Ad-Duha, Sa'id ibn Jubayr, Mohammed ibn Qays, Ad-Dahhak, Al-Hasan, Qatadah, Ar-Rabi' ibn Anas ibn Zayd, cu toții au zis:

„Al-Kanud înseamnă nerecunoscător.”

Al-Hassan a spus:

„Al-Kanud este acela care numără calamitățile (ce se abat asupra lui) și uită de binecuvântările de la Allah subhanahu wa ta'ala.”

În ceea ce privește cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„7. Și el este martor pentru aceasta.”

Qatadah și Sufyan Ath-Thawri au spus:

„Și într-adevăr Allah este martor la asta.”

De asemenea, este posibil ca pronumele „El” să se refere la om. Acest lucru a fost spus de către Mohammed ibn Ka'b Al-Qurazi. Astfel, sensul său ar fi că omul este el însuși un martor al faptului că el este nerecunoscător. Acest lucru este evident în starea sa, ceea ce înseamnă că este evident în declarațiile și faptele sale.

Aceasta este așa cum Allah subhanahu wa ta'ala grăiește:

„Nu se cuvine ca politeiștii să întrețină moscheile lui Allah, în vreme ce ei fac mărturie că ei sunt necredincioși! Faptele acestora sunt zadarnice și în Foc vor petrece ei veșnic!”

(Surat At-Tawba, 9:17)

Allah subhanahu wa ta'ala grăiește:

„8. Și iubirea lui pentru bogăție este puternică!”

Aceasta înseamnă că într-adevăr, în dragostea lui de bine, care este bogăția, el este aspru. Există

două opinii cu privire la acest lucru. Una dintre ele se referă la faptul că el este aspru în dragostea lui pentru avere.

A doua părere este că aceasta face referire la faptul că el este lacom și zgârcit, datorită iubirii de avere. Cu toate acestea, ambele puncte de vedere sunt corecte.

Amenințarea cu privire la Viața de Apoi

Apoi Allah subhanahu wa ta'ala încurajează lupta pentru Viața de Apoi și abținerea de la lucrurile lumești și Allah subhanahu wa ta'ala informează despre cum va fi situația după această condiție prezentă și ororile cu care se va confrunta omul.

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„9. Oare nu știe că atunci când se va risipi ceea ce este în morminte.”

adică cei morți, care sunt în ele, vor fi scoși.

„10. Și se va dezvălui ceea ce este în piepturi,”

Ibn Abbas și alții au spus:

„Acest lucru înseamnă că ceea ce a fost în sufletele lor va fi expus și va fi aparent.”

„11. Atunci Domnul lor, în Ziua aceea, va fi Bineștiutor [Khabir] al lor?!”

Aceasta înseamnă că El, subhanahu wa ta'ala, știe tot ceea

ce ei au făcut și El, Preaînaltul, îi va recompensa cu cele mai merituose recompense.

El, subhanahu wa ta'ala, nu face nici cea mai mică nedreptate.

Acesta este sfârșitul Tăf-sirului Surei Al-'Adiyat și toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah subhanahu wa ta'ala.

**În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

**Pe alergătorii gâfâind,
Ce scot scânteii,
Și pornesc la atac dimineța,
Stârnind colbul,
Și pătrund cu el în mijlocul mulțimii!
Omul este nemulțumitor
față de Domnul său!
Și el este martor pentru aceasta.
Și iubirea lui pentru bogăție este puternică!
Oare el nu știe că atunci când se va risipi
ceea ce este în morminte
Și se va dezvălui ceea ce este în piepturi,
Atunci Domnul lor, în Ziua aceea,
va fi Bineștiutor [*Khabir*] al lor?!**

Recuperarea zilelor de post din luna Ramadan și postul celor șase zile din luna Shawwal

~ tradus de Umm Rasheed ~

Cu ce să înceapă o femeie:
cu recuperarea zilelor de post din
luna Ramadan, sau cu postul celor
șase zile din luna Shawwal?

Întrebare:

*Ce ar trebui să facă mai întâi
o femeie: să postească cele șase
zile din luna Shawwal, sau să
postească echivalentul zilelor
pierdute în luna Ramadan?*

Răspuns:

Laudă lui Allah.

Dacă ea dorește să culeagă
răsplata menționată în hadith-ul
Profetului, *salla Allahu aleihi wa
sallam*:

„Oricine postește în luna Ra-
madan și apoi continuă cu șase
zile din luna Shawwal, este ca și
cum ar fi postit toată viața.”

(relatat de Muslim)

atunci ea ar trebui să com-
pleteze postul ei din luna Rama-
dan mai întâi, apoi să postească
cele șase zile din luna Shawwal,
astfel ca hadith-ul să poată fi
aplicat și în cazul ei și ca ea să
primească răsplata menționată în
el.

Cât privește permisiunea în
sine, este permis pentru ea să în-

târzie recuperarea zilelor de post
din luna Ramadan, cu condiția să
le recupereze înainte de a începe
următorul Ramadan.

(Sheikh Muhammed Salih Al-
Munajjid)

Nu este valabilă combinarea
recuperării postului din luna Ra-
madan cu postul celor șase zile
din luna Shawwal, într-o singură
intenție.

Întrebare:

*Este permis să postesc cele
șase zile din luna Shawwal, îm-
preună cu intenția de a posti zilele
în care nu am postit în luna Ra-
madan, din cauza menstruației?*

Răspuns:

Laudă lui Allah.

Aceasta nu este valabil, pen-
tru că cele șase zile din luna
Shawwal pot fi postite doar după
terminarea postului din luna Ra-
madan.

Sheikh Ibn Uthaymeen spu-
nea în Fatwa al-Siyaam (438):

Oricine postește ziua de Ara-
fah, sau ziua de Ashura, însă da-
torează încă zile din luna Rama-
dan, postul său este valid, însă
dacă intenționează să postească

În această zi, pentru a recupera postul din luna Ramadan, el va avea două recompense: răsplata pentru ziua de Arafah sau Ashura, împreună cu răsplata pentru recuperarea postului din luna Ramadan. Aceasta are de a face, în general, cu postul voluntar care nu este condiționat de luna Ramadan. Cu privire la cele șase zile din luna Shawwal, ele sunt legate de luna Ramadan și nu pot fi împlinite decât după recuperarea postului din luna Ramadan. Dacă sunt postite înainte de recuperarea postului din luna Ramadan, ele nu vor aduce acea răsplată, pentru că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Oricine postește în luna Ramadan și apoi continuă cu șase zile din luna Shawwal, va fi ca și cum ar fi postit o viață întreagă.”

Este binecunoscut că oricine datorează zile din luna Ramadan, nu poate fi privit ca și cum ar fi postit integral în luna Ramadan, până când nu recuperează zilele pierdute.

Când să înceapă un musulman să postească cele șase zile din luna Shawwal?

Întrebare:

Când pot să încep să postesc cele șase zile din luna Shawwal?

Răspuns:

Laudă lui Allah.

Poți să începi să postești cele șase zile din luna Shawwal, înce-

pând din a doua zi din Shawwal, pentru că este haram să postești în ziua de Aid. Poți posti cele șase zile oricând dorești în decursul lunii Shawwal, deși cele mai bune fapte sunt cele făcute cel mai curând.

Comitetul permanent a primit următoarea întrebare:

Ar trebui să postesc cele șase zile imediat după luna Ramadan, urmând zilei de Aid, sau este permis să postesc la câteva zile după Aid, în cursul lunii Shawwal?

Răspunsul a fost următorul:

Aceste zile nu trebuiesc postite imediat după Aid Al-Fitr; este permis să începi să postești o zi sau două după Aid și aceste zile pot fi postite consecutiv sau separat, în cursul lunii Shawwal, în funcție de cum este mai ușor pentru persoana respectivă. Există o mare posibilitate de manevrare în această privință și postirea lor nu este obligatorie, este Sunna.

La Allah subhanahu wa ta'ala este sursa puterii. Fie ca Allah Preaînaltul să binecuvânteze pe Profetul nostru Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pe familia sa și pe companionii săi și să le dăruiască pacea.

(Fatwa al-Lajnah al-Daa'imah, 10/391)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Supremația inconfundabilă

~ tradus de Yasminne Riad ~

Cu adevărat, toată închinarea și slăvirea I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, numai pe El Îl adorăm, numai la El căutăm îndrumare, și numai Lui Îi cerem iertare, și numai la El găsim scăpare și adăpost împotriva răului din noi și din faptele noastre.

Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce în rătăcire, iar pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl rătăcește, atunci nimeni și nimic nu îl poate aduce pe Calea cea dreaptă.

Mărturisesc că nu i se cuvine adorarea decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, Unicul și Singurul și că Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, este robul și Trimisul Său.

Începând cu acest număr al revistei Annisaa, ne-am propus, cu voia lui Allah Preaînaltul, să vă expunem, în mod concis și sistematic, Principiile fundamentale ale Islamului și conceptele care stau la baza fiecăruia dintre ele.

Aceste rezumate sintetice sunt alcătuite după doctrina islamică din manualele Institutelor de

Educație și Cercetare Islamică și în baza unor materiale (cărți, articole, fatwa) ale celor mai renumiți învățați ai Islamului, precum: Sheikh-ul-Islam Ibn Taymiia, Sheikh Ibn Baaz, Sheikh Mohammed Salih, Sheikh Al-Uthaimiyn, Sheikh Albaniy și mulți alții.

Conceptul de divinitate - Allah subhanahu wa ta'ala. Cine este El, Atributele Lui și Cunoașterea Sa.

După cum bine se cunoaște, *Islam* înseamnă «supunere absolută» în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala. Așadar, Islamul fără Allah Preaînaltul este de neconceput. Prin urmare, în Islam, totul se concentrează și se raportează la Allah subhanahu wa ta'ala, la Esența, Atributele și Prerogativele Sale.

Conceptul de *divinitate* în Islam este studiat, în mod exclusiv, cu referire la Allah subhanahu wa ta'ala și sub trei linii directoare:

- Cine este Allah subhanahu wa ta'ala
- Atributele Sale
- Cunoașterea Sa.

✱ Pentru a expune **Cine este Allah** subhanahu wa ta'ala, mulți dintre exegeții Islamului au recurs la demonstrații; aceasta din trei motive:

- o demonstrație este foarte ușor de înțeles de orice om, indiferent de nivelul lui intelectual;
- pentru că, prin această simplă metodă, se expune în modul cel mai evident ceea ce înseamnă cu adevărat conceptul de divinitate;
- este cea mai simplă și eficace metodă de a-i contracara pe delatorii Islamului.

Savanții contemporani au demonstrat că Universul și lumea nu puteau să apară nici întâmplător, prin hazard, nici prin ele însele, ci ele sunt făcute de un Creator.

Prin urmare, atât exegeții Islamului, cât și cercetătorii au un singur răspuns la întrebarea *Cine este Allah subhanahu wa ta'ala*: El este Creatorul Universului și a tot ceea ce este posibil să fie sau să nu fie - aceasta înseamnă că, fără de tăgadă, Allah subhanahu wa ta'ala există și El este Creatorul Universului și al lumii.

În Islam, conceptul de divinitate are un atribut esențial: *Unicitatea* - atribut care este susținut și argumentat nu numai de doctrina islamică, ci și de știință.

La întrebarea *Cine este Allah subhanahu wa ta'ala*, orice musul-

man trebuie să răspundă așa cum i-a dezvăluit Allah Preaînaltul În-suși:

- „1. Spune: «El este Allah, Cel Unic!
2. Allah-us-Samad !
3. El nu zămislește și nu este născut
4. Și El nu are pe nimeni egal!»”

(Surat Al-Ikhlâs, 112)

Această definiție a lui Allah subhanahu wa ta'ala a fost explicată de mai mulți exegeți ai Islamului în Tăfsir-urile lor.

În ceea ce privește Existența lui Allah subhanahu wa ta'ala, pentru cei care tăgăduiesc acest lucru, există patru argumente care dovedesc faptul că acești oameni sunt în greșeală:

➤ *Universul*, prin însăși minunata lui alcătuire, face dovada existenței lui Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum este revelat în numeroase sure din Coran, iar oamenii de știință, prin ceea ce descoperă neîncetat, nu fac decât să confirme aceste revelații;

➤ *Natura umană – fitrah* (فِطْرَة). Sheikh-ul-Islam Ibn Taymiia spunea, explicând hadith-ul Profetului nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Toți oamenii sunt născuți cu fitrah, starea naturală de Islam. Părinții lor îi fac iudei, creștini sau

zoroastriști.”, că: „*Fitrah este starea originară a omului pregătit să accepte prin-cipiile Islamului, necoruptă și nealterată de credințe și practici adoptate sau impuse ulterior. Islamul nu este altceva decât supunerea față de Allah subhanahu wa ta'ala și față de nimeni altcineva.*” (Majmoo' Fatwa Ibn Taymiia, 1:47-49)

➤ *Argumentele oamenilor de știință în ceea ce privește existența unui singur Creator. Sunt atâtea demonstrații publicate despre infirmarea teoriei hazardului în ceea ce privește nașterea și formarea Universului și a teoriei evoluționiste. Teoria evoluționistă este considerată deja, în mediile științifice, ca fiind o mare fraudă și o păcăleală de proporții.*

➤ *Rațiunea. „Rațiunea umană confirmă, inevitabil, că Universul are un Creator, că el nu putea să apară din întâmplare, iar dovadă sunt tocmai legile după care el funcționează. De asemenea, atunci când omul este în suferință (boală, necaz) sau într-o situație de criză (calamități naturale, războaie, etc.) și realizează că nu le poate nici preveni și nici nu le poate înlătura, atunci el se întoarce cu umilință către Creatorul său, căutând protecția și sprijinul Lui...”* (Sheikh Mohammed Salih)

✽ **Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala**

După ce omul a acceptat pe deplin faptul că Allah subhanahu wa ta'ala există și că El este Creatorul Universului, atunci continuarea firească este să știe cum este Allah Preaînaltul și care anume sunt Atributele Sale.

Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala mai sunt denumite și Nume ale Lui. Sfântul Coran și Sunna ne revelează 99 de astfel de Atribute sau Nume.

Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala, care decurg din faptul că El este Creatorul Universului și pe care orice musulman trebuie să le știe, sunt:

➤ Allah subhanahu wa ta'ala este Unicul. Aceasta înseamnă că Universul, cu tot ceea ce înseamnă el, nu poate avea decât un singur Creator; concepțiile politeiste, de orice natură, sunt complet greșite.

➤ Allah subhanahu wa ta'ala este Singura Divinitate – aceasta înseamnă că nimeni în afară de El nu trebuie să fie considerat asemenea Lui, nici măcar în ceea ce privește Esența, Atributele sau Prerogativele Sale; concepția potrivit căreia Allah Preaînaltul Își împarte Atributele sau Prerogativele Sale cu altceva

sau altcineva similar este complet falsă.

➤ Allah subhanahu wa ta'ala este Stăpânul Absolut al creațiilor Sale – aceasta înseamnă că El decide absolut orice, că fără Voia și Știința Sa nu se petrece absolut nimic, deoarece El este Cel care a creat totul și acestea nu ar exista dacă El nu ar voi acest lucru. Ideile politeiste, în care fiecare element al Universului are un «zeu» care le guvernează, sunt de-a dreptul aberante, căci și numai printr-un simplu raționament se poate pricepe câtă dezordine s-ar crea în acel Univers condus de o mulțime de zei, fiecare impunându-și voința sa asupra elementului sau părții de Univers care îi revine.

➤ Allah subhanahu wa ta'ala este Etern. Aceasta înseamnă că El nu Își schimbă Esența Sa și nici Atributele Sale, nici în totalitate și nici măcar în parte: El nu este efemer, El nu se metamorfozează, El nu se transformă. Ideile sau doctrinele care susțin că Allah subhanahu wa ta'ala s-a preschimbât în tată sau este și tată, și fiu în același timp, că este asemenea unui om bătrân, ori că are trup, ori că este o sferă, că are fii sau fiice, și altele asemenea, sunt absolut eronate.

➤ Allah subhanahu wa ta'ala este Perfect. Aceasta înseamnă că El nu greșește și nici nu are defecte, iar ceea ce se petrece în tot Universul are un sens și face parte din Planul Lui. Această planificare este uneori dezvăluită oamenilor prin revelații, alteori nu. Aceia care susțin teoriile potrivit cărora Allah subhanahu wa ta'ala a „greșit” atunci când a lăsat să se petreacă anumite evenimente, așa cum apare în unele scrieri religioase, să știe că sunt un fals grobian.

*** Cunoașterea lui Allah subhanahu wa ta'ala și credința în El - principiul primordial al Islamului**

Acest principiu este atât de important, încât trebuie analizat în profunzime și cu cea mai mare conștiinciozitate, iar ca să Îl cunoaștem pe Allah subhanahu wa ta'ala, trebuie să știm cum ajungem la această cunoaștere.

Sheikh-ul-Islam Ibn Taymiia spunea în „كتاب النبوات” – Cartea profețiilor” 162-3: „Oamenii au puncte de vedere diferite față de cum trebuie cunoscut Allah subhanahu wa ta'ala în unicitatea Sa și care sunt principiile fundamentale ale acestui concept.

Cea mai bună modalitate de cunoaștere a lui Allah subhanahu wa ta'ala este acceptarea ideii

potrivit căreia faptele trebuie să aibă acele proprietăți care le fac bune și rele sau obligatorii și interzise. Această reprezentare a faptelor devine evidentă și în cunoașterea prin intermediul rațiunii, însă Allah subhanahu wa ta'ala nu va face pe nimeni responsabil pentru faptele sale, decât din momentul revelării (dării) Legii Sale, prin intermediul Mesagerilor.

Există mai multe curente de opinie, privind înțelesul expresiei «cunoașterea lui Allah subhanahu wa ta'ala în unicitatea Sa», dar și asupra a ceea ce formează bazele religiei.

Oferă, oare, Shariah (شریعة) cunoștințe despre ele, statuează

obligații sau omul este pus în situația de a le cunoaște prin intermediul rațiunii sale? Ori Shariah (شریعة) este cea care le face obligatorii? Sau rațiunea înseamnă atât cunoaștere, cât și instrumentul care o face obligatorie?

Acestea sunt cele trei curente de opinie, în ceea ce privește acest subiect și fiecare dintre ele a generat variații printre adepții și discipolii celor 4 fondatori ai Școlilor de fiqh (jurisprudență islamică)."

Allahu Alam

~ inshaAllah, va urma ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Credința în Îngeri, aleihum sallam, și sensul acesteia

(partea a patra)
~ de Yasmin Dorina ~

Credința în Îngeri, aleihum sallam, și caracte- risticile lor

Îngerii, aleihum sallam, fac parte din categoria celor nevăzute, pe care noi nu le înțelegem. Allah subhanahu wa ta'ala ne-a dat multe informații în Cartea Sa despre Îngeri, aleihum sallam. Ei au fost creați din lumină, așa cum ne spune Aisha, radhi Allahu anha, că Mesagerul lui Allah, sala Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Îngerii au fost creați din lumină și djinnii din foc fără fum.”
(relatat de Muslim)

Noi nu știm data exactă a creării lor, dar ceea ce este sigur, știm că au fost creați înaintea noastră, a oamenilor, în conformitate cu spusele lui Allah subhanahu wa ta'ala din Sfântul Coran:

„Și când Stăpânul tău le-a spus Îngerilor: «Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa]», i-au răspuns: «Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge,

când noi Ție Îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?» Și a zis: «Eu știu ceea ce voi nu știți.»”

(Surat Al-Baqara, 2:30)

Despre importanța pozițiilor lor, aleihum sallam, găsim scris în Sfântul Coran:

„O, voi, cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt Îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.”

(Surat At-Tahrim, 66:6)

Cel mai mare dintre aceștia este Îngerul Jibril, aleihi sallam, conform descrierii din spusele lui Abdullah ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu:

„Îngerul Jibril, aleihi sallam, a fost văzut în chipul său adevărat în urmă cu 600 de ani, cu aripi care blocau orizontul și din fiecare cădeau uneori pietre de diferite culori, cum sunt perlele și rubinele, într-o cantitate pe care

numai Allah Atoateștiutorul o rezervă.”

(relatat de Ibn Ahmad, în Musnad Kathir)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus, descriindu-l pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*:

„L-am văzut coborând din cer și datorită dimensiunilor sale mari, umplea spațiul dintre cer și pământ.”

(relatat de Muslim)

Printre cei mai mari Îngeri, *aleihum sallam*, sunt cei care poartă Tronul și au fost descriși astfel în conformitate cu cele spuse de Jabir ibn Abd Allah. Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Am fost autorizat să vorbesc despre unul dintre Îngeri, *aleihum sallam*, care poartă Tronul; el are între lobul urechii sale și gâtul său o distanță parcursă în 700 de ani.”

(relatat în Sunan, de Abu Dawud)

Ei au aripi

Allah *subhanahu wa ta'ala* spune în Sfântul Coran:

„Mărire lui Allah, Creatorul cerurilor și al pământului, Cel care a făcut din Îngeri trimiși cu câte două aripi, și cu câte trei, și cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voiește, căci Allah este cu pu-

tere peste toate.”

(Surat Fatir, 35:1)

Frumusețea lor

Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Jibril, *aleihi sallam*, după cum urmează:

„L-a învățat pe el cel cu puteri deosebite (5)~ Stăpânul înțelepciunii care i s-a arătat cu înfățișarea ei adevărată (6).”

(Surat An-Najm, 53:5-6)

Explicațiile numerelor din paranteză:

5) Pe arhanghelul Gavriil (Jibril).

6) Îngerească.

Ibn Abbas a spus: „Un aspect frumos” și Qatada a spus: „Înalt și frumos.” Oamenii, în unanimitate, recunosc frumusețea Îngerilor, *aleihum sallam*, de aceea este folosită expresia «*frumusețe angelică*», iar acest lucru l-au spus femeile despre Iosif, *aleihi sallam*:

„Și când a aflat ea de clewetirea lor, a trimis ea la ele, le-a pregătit rezemătoare și a dat fiecăreia dintre ele câte un cuțit. Și atunci a zis: «Ieși afară la ele, [Iosif]!» Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste măsură și și-au tăiat mâinile, în vreme ce ziceau: «Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este

un Înger nobil!»”

(Surat Yusuf, 12:31)

Inegalitatea în constituție și gradele lor

Îngerii, aleihum sallam, nu sunt egali în ceea ce privește constituția lor; cei mai buni dintre ei sunt cei care au asistat la bătălia de la Badr. Astfel, este indicat în hadith-ul lui Ibn Rafi Maouadh, care ne-a relatat de la tatăl său, care a fost prezent la Badr și a zis:

„Jibril, aleihi sallam, a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și a spus: «Cum îi apreciezi pe luptătorii de la Badr?» Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns: «Ei sunt cei mai buni musulmani.» Tot acest sens, o expresie similară spune: ei sunt alături de Îngerii care au asistat la Badr, aleihum sallam.”

(relatat de Bukhari)

Îngerii, aleihum sallam, nu mănâncă și nu beau. Acest lucru este atestat în Coran:

„Oare nu a ajuns la tine istoria despre oamenii cei cinstiți ai lui Avraam?(19) ~ Când au intrat la el și au zis: «Pace!», iar el le-a zis lor: «Pace, oameni necunoscuți!» ~ Apoi s-a dus el pe furiș la familia lui și a adus un vițel gras. ~ Și l-a apropiat de ei, zicând: «Voi nu mâncați?» ~ Și l-a cuprins pe el frica, însă ei i-au zis:

«Nu te teme!» Și i-au vestit lui [nașterea] unui fecior înțelept.”

(Surat Adh-Dharizat, 51:24-28)

Explicația numărului din paranteză:

19) Îngerii care au venit la el cu înfățișare de oameni.

Și mai găsim:

„Și când a văzut că mâinile lor nu se întind spre el (117), a devenit bănuitor și l-a cuprins frica de ei. Dar ei au zis: «Nu-ți fie frică! (118) Noi am fost trimiși la neamul lui Lot!»”

(Surat Hud, 11:70)

Explicațiile numerelor din paranteză:

117) Pentru a mânca, fiindcă ei erau Îngeri cu chip de bărbați și Îngerii nu mănâncă.

118) Se subînțelege: Noi nu mănâcăm pentru că suntem Îngeri.

Ei nu oboresc și nu ostesc în a-L aminti pe Allah Preaînaltul

Acest lucru este scris în Sfântul Coran:

„Dar dacă [necredincioșii] se semețesc, [nu-i nimic], căci aceia care sunt la Domnul tău [Îngerii]

Îl laudă pe El noaptea și ziua, fără
ca ei să ostenească [niciodată].”

(Surat Fussilat, 41:38)

Numărul lor

Îngerii, aleihum sallam, sunt
mulți și numai Allah Preaînaltul le
știe numărul. În descrierea sa, în
casa situată în cel de al șaptelea
Cer, Profetul, sala Allahu aleihi
wa sallam, a zis:

„Am fost dus la Bait Al-
Ma'mur: în fiecare zi, șaptezeci de

mii de Îngeri o vizitează și odată
plecați, ei nu se mai întorc nici-
odată, iar un alt grup urmează
după ei.”

(relatat de Bukhari)

Mesagerul lui Allah, sala
Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Iadul va fi adus în acea Zi,
prin intermediul a șaptezeci de mii
de cabluri, fiecare dintre ele fiind
tras de șaptezeci de mii de În-
geri.”

(relatat de Muslim)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Calitățile și valorile musulmanului

~ de Mariam Oana ~

Societatea a fost purtată pe aripile istoriei, trăind epoci diverse, care au adus cu sine numeroase schimbări privind modul de comportare și de gândire al oamenilor. În prezent, trăim o perioadă de mari căutări, în care umanitatea este împresurată de știință și tehnologie, iar valorile și tradițiile străvechi au fost cu totul uitate. Multă lume se îndepărtează de valorile spirituale și de calea cea dreaptă pe care Allah subhanahu wa ta'ala ne-a arătat-o, bazându-și existența pe raționamente greșite, dominate de gândire și de logică.

Oamenii ar trebui să devină conștienți că trecerea lor pe acest pământ este asemeni unei adieri de vânt și, de aceea, este de dorit să se îndrepte permanent spre căutarea mulțumirii lui Allah Preaînaltul, îndeplinindu-și îndatoririle pe care El, subhanahu wa ta'ala, le-a lăsat, fiind motivați de bucuriile cerești și de mulțumirea Creatorului lor. Cu toții ar trebui să reușim să găsim un echilibru între puterea gândului și spirit, să unim inima cu gândirea, acordând o foarte mare importanță con-

științei și valorilor morale, devenind astfel liberi în căutarea drumului Celui Drept și slujindu-L în totalitate numai pe Allah subhanahu wa ta'ala.

În căutarea acestui echilibru, este necesar ca omul să realizeze faptul că Allah Preaînaltul a creat totul, atât această lume, cât și Viața de Apoi și că lucrurile materiale, precum banii, averea, confortul - lucruri prețuite de foarte multe persoane în prezent - nu înseamnă nimic, nu au nicio valoare și că doar propriile fapte și bunătatea sunt căi sigure pentru a avea parte de Casa cea Veșnică, fiecare având parte în Viața de Apoi doar de ceea ce a agonisit în scurta perioadă pe acest pământ:

„Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciuni pe pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.”

(Surat Al-Qasas, 28:77)

În această lume, omul este dator să urmeze modelul de per-

fecțiune pe care Allah Preaînaltul ni l-a lăsat prin persoana Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care simțea Lumea de Apoi în timp ce trăia în această lume, potolind durerile pe care această lume le aducea cu binefacerile promise pentru Viața de Apoi, simțind Cerurile înainte de a se îndrepta spre Paradis, prin măreția credinței sale.

Doar credința sinceră și de nezdruncinat este cea care îl apropie pe om de forma sa desăvârșită, cu care a fost creat. Allah Preaînaltul a creat ființa umană cu cea mai frumoasă înfățișare, din toate punctele de vedere, atât material, cât mai ales spiritual. Omul este forma perfectă a Creației divine și trebuie să fie conștient de darul minunat pe care i l-a făcut Cel Milostiv, altfel, răsplata lui fiind Focurile Iadului:

„Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare, ~ Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos, ~ Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă.”

(Surat At-Tin, 95:4-6)

Credinciosul se încrede total în Allah Preaînaltul, pentru că știe că nu există altcineva care merită să fie slujit cu excepția Sa, că El, Preaînaltul, este Creatorul și singurul care poate judeca omul. Nu există nimic asemenea Lui, tot

ceea ce se petrece în această lume, văzut sau nevăzut, este cunoscut doar de Allah subhanahu wa ta'ala. De aceea, orice om își îndreaptă gândurile sale și cere iertare numai de la Allah Preaînaltul:

„Deci să știi că nu există altă divinitate afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale și pentru drept-credincioși și drept-credincioase! Allah cunoaște umbletul vostru pe pământ și odihna voastră.”

(Surat Mohammed, 47:19)

Astfel, ființa umană trebuie să fie devotată numai lui Allah subhanahu wa ta'ala, să caute cu toată inima sa mulțumirea Lui. În ciuda tuturor circumstanțelor în care se găsește, faptele credinciosului trebuie să fie în concordanță numai cu ceea ce dorește Allah subhanahu wa ta'ala.

Prefăcătoria, ipocriziile, habotnicia, excesele în exprimarea credinței sunt doar câteva dintre faptele care amenință credința. Sunt persoane care vor să pară foarte credincioase, își manifestă religiozitatea doar în forma exterioară sau se preocupă mai mult de nevoile celor străini decât de nevoile celor care le sunt aproape, iar acest tip de comportament nu face altceva decât să îi îndepărteze de Creatorul a tot și a toate.

Între toate acestea, trebuie să existe o balanță care să echi-

libreze relația omului cu lumea și relația lui cu cei apropiați.

Credința nu înseamnă doar a te manifesta exterior, ci și a crede cu toată inima în Allah Preaînaltul, în Ziua Judecății, în Îngeri, aleihum sallam, în Cărțile revelate și în toți Profetii, aleihum sallam, trimiși de către Allah subhanahu wa ta'ala. Ea mai înseamnă să fii capabil să împarți bunurile tale - oricât de mult ai fi legat de ele sufletește - cu cei apropiați, cu orfanii și cu cei nevoiași:

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în Îngeri, în Carte și în profeți, a da din avere – în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorului, cerșetorului și pentru răscumpărarea robilor, a împlini Rugăciunea [As-Salat], a da Dania [Az-Zakat], a-și ține legământul dacă s-a legat, a fi răbdător la nenorocire, la rău și în momente de primejdie. Aceștia sunt cei drepecți, aceștia sunt cei evlavioși [Al-Mu'taqun]!”

(Surat Al-Baqara, 2:177)

Adevărata credință izvorăște din iubirea profundă atât pentru Creatorul a tot și a toate, cât și pentru semenii noștri, sentiment izvorât din puritatea sufletelor lor. Dragostea este cea care face credința să devină completă:

„Nu veți intra în Paradis până

când nu veți avea credință; și nu veți avea credință completă până când nu vă veți iubi unul pe altul.”

(relatat de Muslim)

Credinciosul este conștient de faptul că esența creației divine este Unică. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut un comportament exemplar în relațiile cu familia sa și cu oamenii din jurul său.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, insufla dragoste și afecțiune tuturor celor din jurul său.

Metaforic, unul dintre numele sub care el, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cunoscut, a fost acela de «Habib Allah», ceea ce înseamnă «cel iubit de Allah» și aceasta pentru faptul că i-au fost dăruite Știința Coranului și tot ce a implicat aceasta. Astfel, urmând modelul său, care este unul exemplar pentru întreaga omenire, omul va ajunge să lupte zilnic cu sentimentele de ură și ranchiună care pot exista în anumite momente, sădind în locul acestora sentimentul cel mai nobil, adorarea față de Creatorul său, astfel răspândind dragoste.

Credinciosul iartă celor din jurul său greșelile, așa cum el însuși așteaptă din partea celor din jurul său iertare și încearcă prin toate acțiunile sale să trăiască în cea mai desăvârșită pace cu toți cei care îl înconjoară, de

dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala. Cuvântul «Islam» poartă în interiorul său semnificația de «supunere, călăuzire spre pace și mulțumire», prin rădăcinile «slm» (siguranță) și «salamah» (protecție); aceleași care se regăsesc și în cuvântul «musulman», precum și în termenul cel mai des utilizat de către credincioși – «salam» (pace). Astfel, se poate observa că principiile care stau la baza vieții tuturor musulmanilor sunt pacea și siguranța. Ei îi salută pe toți oamenii cu *salam*, insuflând în inimile tuturor pacea. Această urare de pace și de siguranță - *As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh* - pe care o adresează celorlalți, este privită ca una dintre cele mai frumoase fapte în Islam, urmând îndemnul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care, întrebat fiind care este cel mai benefic lucru pe care îl poate face un musulman, a răspuns:

„Să le dai hrană oamenilor și să-i saluți pe cei pe care îi cunoști și pe cei pe care nu îi cunoști.”

(relatat de Abu Dawud)

Aceeași urare se adresează și la sfârșitul oricărei rugăciuni pe care credinciosul o face. Prin intermediul acesteia, orice credincios rupe pentru o perioadă legăturile sale cu lumea și se întoarce cu respect, supunere și credință spre Allah subhanahu wa ta'ala. Frunțile lor se apleacă în-

totdeauna cu pietate și umilință spre pământ în timpul rugăciunii, sperând la deschiderea unei uși, spre a cărei deschidere privesc cu dor, *inshaAllah*, așteptând acea clipă fericită când acest sentiment va dispărea, căutând, astfel, reunirea sufletului lor cu scânteia divină a lui Allah Preaînaltul, spre care aleargă mereu, căutând pacea și apropierea ce le mângâie inimile. Cei care păstrează mereu vii în sufletele lor aceste sentimente de siguranță și de pace, nu pot săvârși decât fapte bune, iar acțiunile lor sunt înconjugate numai de bunătate, știind că Cel Iertător le va oferi iubire în schimb:

„Acelora care cred și săvârșesc fapte bune, Cel Milostiv le va arăta iubire.”

(Surat Maryam, 19:96)

Oamenii credincioși se gândesc la cei din jurul lor, la o bună înțelegere cu semenii lor. Ei refuză să acționeze împotriva lor sau să se răzbune și chiar și în momentele cele mai grele încearcă să nu se lase pradă mâniei și furiei și răspund răului cu bunătate, pentru că știu că răutatea este o caracteristică a lui Sheitan, *audhu billah*. Credinciosul luptă continuu cu propriile trăiri, astfel încât, *inshaAllah*, să reușească să fie o persoană mai bună. De aceea, nu are timp să observe și să se intereseze de acțiunile celor

din jurul lui, nu are timp să judece acțiunile celorlalți, pentru că este mult prea preocupat de propria bătălie interioară. Un om pios ar trebui să încerce în primul rând să se întoarcă spre sine însuși și să încerce să se cunoască pe sine înainte să se întoarcă spre ceilalți și să analizeze faptele celorlalți. În zilele noastre, este greu să apelăm la autocritică, să observăm propriile noastre slăbiciuni, să redescoperim abilitățile, să analizăm lucrurile câștigate și pe cele pierdute; deși, numai astfel ne putem apropia de Allah subhanahu wa ta'ala.

Credinciosul nu se teme de momentele în care ordinea și echilibrul său sunt distruse, pentru că el știe că această lume este un loc al rezistenței, în care el trebuie să fie răbdător. În orice situație s-ar afla, el vede dincolo de greutatea acesteia, nu își pierde speranța în ajutorul lui Allah subhanahu wa ta'ala și rămâne răbdător, căutând soluții.

Răbdarea (sabr) reprezintă o virtute pe care musulmanul o cultivă în tot ceea ce face și pe care o are sădită adânc în interiorul sufletului său. El știe că acest sentiment este unul dintre cele mai importante caracteristici ale credinței sale, reprezentând una dintre cele două jumătăți ale credinței sale, alături de slăvirea și

mulțumirea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Răbdarea este asemenea unei călăuze în viața unui musulman, care luminează ca o torță printre numeroasele sale probleme. Ea înseamnă acceptarea voinței lui Allah Preaînaltul cu capacitatea de a îndura suferința. Allah subhanahu wa ta'ala nu a creat această lume pentru a oferi doar mulțumire, fericire și liniște, ci El, Preaînaltul, a lăsat pe acest pământ nenumărate ispite, prin care cei credincioși sunt încercați permanent. Timpul pe care omul îl petrece în această viață este o permanentă căutare și o continuă luptă cu diversele probleme pe care viața le provoacă. Întreaga sa existență este presărată cu o multitudine de experiențe, unele pozitive, altele negative. El trece dintr-o experiență în alta, numai astfel el putând evolua spre adevărata cunoaștere, care este drumul cel mai sigur spre credință.

Așa cum în cazul relațiilor interumane trebuie să apară anumite evenimente care determină cunoașterea persoanei de lângă tine, așa și credința musulmanului este permanent încercată de către Allah subhanahu wa ta'ala. El trebuie să fie încercat, să aibă parte de cele mai grele încercări, pentru a se putea distinge adevăratul credincios. Allah Preaînaltul spune în Sfântul Coran:

„Veți fi încercați [în privința] bunurilor voastre și [în privința] sufletelor voastre. Veți auzi de la cei cărora cartea le-a fost dăruită înaintea voastră și de la idolatri multe sudălmii. Iar dacă sunteți răbdători și sunteți evlavioși, [cu siguranță] acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preț.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:186)

De asemenea, tot în Coranul cel Sfânt stă scris:

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune «Noi credem!» și că ei nu vor fi încercați? ~ Noi i-am încercat pe cei dinaintea lor și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint [în privința credinței]”

(Surat Al-'Ankabut, 29:2-3)

Omul, prin natura lui, este o ființă nerăbdătoare, care se grăbește să ia decizii și care își stăpânește cu greu emoțiile. El este copleșit în fața problemelor cu care se confruntă și se simte strivit de mâhnirea pe care o simte în anumite situații. În momentul în care pierde ceva drag sau pe cineva drag, când cineva greșește față de propria persoană, simte că totul este împotriva sa și că nu are forța de a merge mai departe. Însă, atunci când sufletul său este inundat cu credință statornică, învață să fie răbdător și să aștepte atât timp cât este nevoie pentru a apărea rezolvarea problemelor

sale. Allah subhanahu wa ta'ala va oferi rezolvarea, însă doar atunci când timpul acesteia sosește:

„Omul a fost creat din grabă. Eu vă voi arăta semnele Mele, însă nu-Mi cereți să Mă grăbesc!”

(Surat Al-'Anbiya', 21:37)

Credinciosul știe că răbdarea îl ajută să trăiască în pace cu toți cei din jurul său, că aceasta va schimba ura, ranchiuna și mânia în iubire și bunătate, chiar și în situațiile cele mai dificile. El își educă sufletul și mintea să fie răbdătoare, pentru că știe că răsplata lui Allah Preaînaltul este infinită, inshaAllah, pentru cei care așteaptă cu răbdare și au credință în suflete.

Adevăratul credincios este cel care își lasă inima inundată de iubirea pentru Allah subhanahu wa ta'ala și pentru cei aflați în jurul său, cărora le răspunde întotdeauna cu zâmbetul pe buze, încurajându-i la fapte bune și la slăvirea Creatorului a Toate. El luptă permanent cu sentimentele de dușmănie, de lăcomie, ipocrie, egoism, pe care le transformă în bunătate și dragoste pentru tot ceea ce îl înconjoară, pentru că el știe că tot ceea ce îl înconjoară este un dar de la Allah Preaînaltul. Fiecare gând sau faptă se îndreaptă cu devoțiune și sinceritate numai către El, Preaînaltul, știind că viața aceasta este asemenea unui vânt, însă ceea ce contează

este Viața de Apoi. Numai astfel, călătoria spre fericirea eternă și spre Porțile Paradisului este bine-cuvântată, inshaAllah. În Sfântul Coran, apare descrierea unor astfel de oameni:

„Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii [As-Salat] și de la achitarea Daniei [Az-Zakat], care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate. ~ [Ei fac astfel] pentru ca Allah să le răsplătească faptele cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le adauge din harul Său, căci Allah îi dăruiește fără socoteală aceluia căruia dorește El.”

(Surat An-Nur, 24:37-38)

Credinciosul va păstra mereu aceste valori eterne și va privi întotdeauna spre viitor, pentru a reuși să aducă o rază de speranță, care să lumineze întunericul în care oamenii se afundă tot mai mult în timpurile contemporane.

El are libertatea de a acționa conform propriei sale voințe, însă este conștient că acest fapt îi poate afecta atât viața din această lume, cât și viața din Lumea de Apoi. Tot astfel, la nivelul unei comunități, același liber-arbitru acționează. Astfel, dacă dorim o schimbare în interiorul comunității noastre, dacă dorim o lume mai bună, dominată de credință și de dragoste pentru tot ceea ce Allah

Preaînaltul a creat, ar trebui să ne unim voințele și punctele de vedere, astfel încât, inshaAllah, să putem ajunge la un stil de viață dedicat în totalitate mulțumirii și slăvirii lui Allah subhanahu wa ta'ala. Societatea deține cheia fericirii în propriile sale mâini, așa cum stă scris și în Coranul cel Sfânt:

„...Allah nu schimbă starea unor oameni până ce ei nu schimbă ceea ce se află în sufletele lor. Iar dacă Allah voiește un rău pentru un neam, acesta nu poate fi respins. Și ei nu au în locul lui Allah niciun alt ocrotitor.”

(Surat Ar-Ra'd, 13:11)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala

~ de Ionela Noour ~

Toată slava I se cuvine lui Allah subhanahu wa ta'ala, Lui ne rugăm și doar Lui Îi cerem ajutor și iertare. Căutăm refugiu la Allah Preaînaltul de sheitanii din noi înșine și din faptele noastre rele. Cel pe care Allah Preaînaltul îl călăuzește nu poate fi rătăcit, iar cel pe care îl duce în rătăcire, nu poate fi călăuzit.

Mărturisesc că nu există alt dumnezeu vrednic de a fi lăudat, decât numai Allah, Unicul, fără parteneri sau asociați și mărturisesc că Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este robul și Mesagerul Său. Fie ca pacea și binecuvântarea să fie și asupra Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, asupra familiei sale și asupra companionilor săi și a tuturor celor care-l urmează până în Ziua Judecății.

Ameen!

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!”

(Surat 'Al-'Imran, 3:102)

Numele și Atributele lui Allah

subhanahu wa ta'ala sunt denumite în terminologia islamică prin expresia «Al-'Asma'a wa as-sifaat - الأسماء والصفات», care este parte a conceptului de tawhid și pe care-l vom explica, inshaAllah, într-unul dintre numerele următoare ale revistei.

«Numele Lui cele mai frumoase» sunt descrise prin expresia «Asma'ika al-husna - اسمائك الحسنی». Unele dintre ele sunt menționate în Sfântul Coran, altele în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

„El este Allah: Făcătorul [Al-Khaliq], Creatorul [Al-Bari'], Dătorul de chipuri [Al-Musawwir]. Ale Lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din ceruri și cele de pre pământ. El este Cel Puternic [și] Înțelept [Al-'Aziz, Al-Hakim].”

(Surat Al-Hașr, 59:24)

„Ale lui Allah sunt numele cele mai frumoase! Chemați-L cu ele și depărtați-vă de aceia care schimonosesc numele Lui! Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!”

(Surat Al-'A'raf, 7:180)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să-L invoce pe Allah *subhanahu wa ta'ala* după toate numele Sale:

اللهم اني ادعوك باسمائك الحسنی كلها – Allahumma inni ad'uka bi asma'ika al-husna kulliha. – O, Allah, Te invoc pe Tine după toate numele Tale frumoase.”

(relatat de Bukhari, Ibn Majah, Tirmidhi, Nasa'i)

Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Există 99 de Nume ale lui Allah, o sută fără unu; acela care le ține minte pe toate, va intra în Paradis și aceasta pentru că Allah este Unul care iubește imparitatea.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Există mai multe clasificări și moduri de a expune și explica cele 99 de nume ale lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, după unii autori, criteriul fiind ordinea în care apar în Sfântul Coran, iar după alții, alegând drept criteriu de explicare înțelesul acelui nume sau atribut.

Sheikh-ul-Islam Ibn Taymiya spunea:

„Allah *subhanahu wa ta'ala* este caracterizat cu attribute care nu pot fi separate de El Însuși, ceea ce înseamnă că aceste attribute nu sunt adaosuri (suplimente, plusuri) ale Esenței Lui. Ceea ce este evident este

faptul că aceste attribute se pot distinge în înțelesul lor, se pot diferenția între ele și se poate spune că ele sunt în strânsă legătură cu Esența lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, în ceea ce privește cunoașterea Lui, credința în El și descrierea Sa.”

Salafii au spus că: „Nimeni nu are dreptul să atribuie alte nume sau caracteristici lui Allah *subhanahu wa ta'ala* decât acelea pe care El Însuși și le-a atribuit sau cu care Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, L-a descris, fără a le complica sensurile, sau a le nega sau a interveni în natura lor prin a le atribui tipare umane.”

„Așadar, cea mai bună definiție a ceea ce înseamnă Numele și Attributele Divine este ceea ce a spus Allah *subhanahu wa ta'ala* despre Sine, ceea ce a spus Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre El, ceea ce au spus Salafii și nimeni nu trebuie să se abată de la ceea ce este scris în Coran și ceea ce spune Sunna.”

(Majmoo' Fatwa, 5:26-38)

Numele lui Allah *subhanahu wa ta'ala* nu sunt limitate la 99; El, Preaînaltul, posedă și altele, pe lângă acestea, pe care nu ni le-a făcut nouă cunoscute, El rezervându-și Sieși ÎNTREAGA cunoștință asupra acestora.

În Musnad-ul lui Imam Ahmad și în Sahih-ul lui Ibn Hibban, este un hadith relatat de Ibn Mas'ud care confirmă faptul că Allah subhanahu wa ta'ala are mai mult decât cele 99 de nume care au fost dezvăluite oamenilor prin Nobilul Coran și prin Sunnah Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, și care țin de Nevăzut.

Ibn Mas'ud a zis că l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând (într-o adunare):

„Un musulman care se confruntă cu griji și supărări trebuie să spună acestea: «O, Allah, eu sunt robul Tău și fiu al unui sclav al Tău și fiu al unei slave ale Tale. Și existența mea este în mâinile Tale. Judecata Ta asupra mea este, cu siguranță, adusă la îndeplinire și ceea ce Tu poruncești în privința mea este drept. Te rog pe Tine, după Numele Tale cu care Tu Însuși Te-ai numit, după numele pe care le-ai revelat în Cărțile Tale, după Numele pe care Tu le-ai învățat pe oricare dintre creaturile Tale, după Numele pe care le-ai ținut numai pentru Tine în Știința Nevăzutului care numai Ție Îți aparține, să faci din Coran izvorul inimii mele și lumina din pieptul meu, alinătorul suferințelor și grijilor mele.» – până ce Allah îl va scăpa din necaz și îi va înlocui tristețea cu bucurie.” Și ei au întrebat: „O, Mesager al lui Allah, ar trebui să învățăm aceste

cuvinte?” El a răspuns: „Desigur. Oricine aude aceste cuvinte, trebuie să le învețe.”

(relatat de Ahmad)

„după Numele pe care le-ai ținut numai pentru Tine în Știința Nevăzutului care numai Ție Îți aparține” - aceasta înseamnă, după Sheikh Al-Razaaq, că se referă atât la numele pe care robii lui Allah subhanahu wa ta'ala le cunosc, dar și la cele pe care ei nu le știu.

Mai mult, în ceea ce privește hadith-ul „Există 99 de Nume ale lui Allah, o sută fără unu; acela care le ține minte pe toate, va intra în Paradis și aceasta pentru că Allah este Unul care iubește imparitatea.”, Imam An-Nawawi a spus: „Învățații sunt de acord cu faptul că acest hadith nu limitează Numele lui Allah subhanahu wa ta'ala și nici nu înseamnă că ar avea acest înțeles că Allah subhanahu wa ta'ala ar avea numai 99 de nume. Ceea ce vrea să spună acest hadith este că oricine va memora și va înțelege sensurile celor 99 de nume cunoscute, va intra în Paradis. Intenția a fost aceea de a ne informa despre un mod de a ajunge în Paradis și nu a le pune o limită.”

**Importanța cunoașterii
Namelor cele mai frumoase
ale lui Allah subhanahu wa
ta'ala**

Din memorarea numelor lui Allah subhanahu wa ta'ala, derivă multiple beneficii. Datoria tuturor musulmanilor este aceea de a cunoaște toate Numele și Atributele lui Allah Preaînaltul, aceasta permițându-ne, astfel, să Îl cunoaștem mai bine pe Cel pe care Îl adorăm.

Cunoașterea Numelor cele mai frumoase ale lui Allah Preaînaltul este de o importanță majoră, din următoarele motive:

1. Cunoașterea Numelor și Atributelor lui Allah subhanahu wa ta'ala este cea mai bună cunoaștere, căci măreția științei depinde de obiectul acestei științe - în acest caz, Allah subhanahu wa ta'ala, prin Numele Sale, Atributele Sale și acțiuni. A te preocupa de înțelegerea și căutarea acestei științe presupune a te preocupa de obiectivul ultim; iar pentru om, ceea ce a dobândit - știința - este cel mai mare dar. De aceea, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a învățat multe lucruri, iar companionii, radhi Allahu anhum, au fost întotdeauna dornici de a cunoaște lucruri noi.

2. Cunoașterea Numelor și Atributelor lui Allah subhanahu wa ta'ala ne împinge să Îl iubim, să ne «hrănim» cu speranța pentru El și să muncim sincer pe calea Lui. Aceasta este adevărata fericire a drept-credincioșilor.

3. A-L cunoaște pe Allah subhanahu wa ta'ala, prin toate Numele Sale, întărește credința. Sheikh Abd Ar-Rahman ibn Saadi a spus în acest sens:

„Credința în Numele cele mai frumoase ale lui Allah subhanahu wa ta'ala și cunoașterea acestora implică trei forme ale unicității divine:

- unicitatea suveranității,
- unicitatea divinității,
- unicitatea Numelor frumoase.

Aceste trei forme constituie, împreună, sufletul, pacea, «bucuria și eliberarea de suferință». Cu cât servitorii Lui își aprofundează mai mult cunoștințele în ceea ce privește Numele și Atributele lui Allah, cu atât credința și convingerile lor se consolidează.” [At-Tawdhih wal Bayan li shad-jarat Al-Iman, de As-Saadi, p.41]

4. Allah subhanahu wa ta'ala a creat creaturile pentru ca ele să Îl cunoască și să Îl adore. Acesta este obiectivul pe care trebuie să Îl atingă oamenii, căci, după cum spune Ibn Al-Qayyim, a cunoaște cum să Îl adorăm, prin Numele și Atributele Sale, precum și prin faptele noastre, constituie «cheia» profeților și esența mesajului lor, căci, de la început și până la sfârșit, obiectivul acestui mesaj al lor rămâne cunoașterea lui Allah subhanahu wa ta'ala. [As-Swaiq Al-Mursalat ala Al dja-

hamiya wal Muattila, de Ibn Qayyim (1/150-151)]

Căutând să Îl cunoaștem pe Allah Preaînaltul, aceasta înseamnă a ne preocupa de scopul pentru care am fost creați, iar a ne întoarce de la aceasta înseamnă a neglija acest scop. Credința nu se limitează doar la vorbe; adevărata credință în Allah subhanahu wa ta'ala presupune cunoașterea de către servitor a Stăpânului său, prin Numele și Atributele Sale. Iar credința lui se consolidează proporțional cu cunoștințele sale asupra Creatorului.

5. Cunoașterea Numelor cele mai frumoase ale lui Allah subhanahu wa ta'ala reprezintă originea tuturor științelor. Ibn Al-Qayyim spune, referitor la aceasta:

„Cunoașterea Numelor cele mai frumoase ale lui Allah subhanahu wa ta'ala reprezintă originea tuturor științelor. Aceste cunoștințe, altele decât cele referitoare la Cele mai frumoase Nume ale lui Allah subhanahu wa ta'ala, sunt fie o creație a Celui Preaînalt sau porunca Sa, fie o cunoaștere a creației Sale ori a legilor Sale. Aceste două elemente importă relații de cauză și efect. Asta deoarece enumerarea Celor mai frumoase Nume ale lui Allah subhanahu wa ta'ala constituie originea tuturor enumerațiilor, de-

oarece celelalte științe sunt considerate ca făcând parte din efectele sale și sunt legate de acestea.” [Badai Al-Fawaid, de Ibn Al-Qayyim (1/163); din kitab Asma Allah Al-Husna, p. 6-8]

Așadar, Allah subhanahu wa ta'ala a dezvăluit robilor Săi numai 99 de nume, celelalte fiind numai de El știute, ca parte a Nevăzutului; și, după cum spune Ibn Taymiya, că musulmanul dreptcredincios nu are voie să atribuie alte nume sau caracteristici lui Allah subhanahu wa ta'ala, vom reda mai jos, în ordine alfabetică, cele 99 de nume și atribute, după tradiția sunnită, de la Sheikh Mishary Rashid Al-Afasy.

Allahu Alam

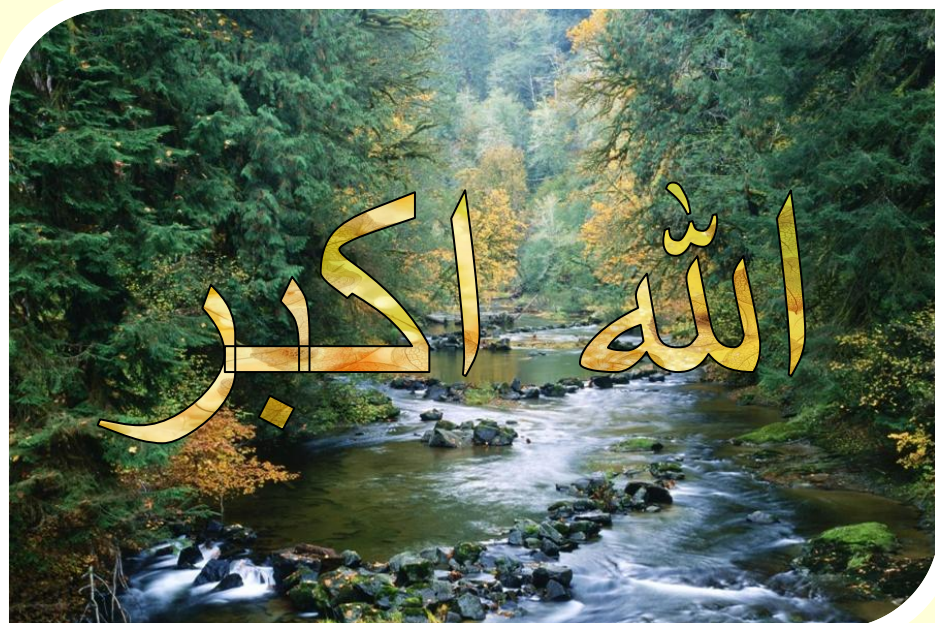

1.	Allah	الله	Allah
2.	Al-'Aalim	العَالِم	Atotcunoscătorul
3.	Al-'Alaa	الأَعْلَى	Preaînaltul
4.	Al-'Adhiim	العَظِيم	Mărețul / Cel Suprem / Cel Magnific
5.	Al-'Afuww	العَفُوّ	Îngăduitorul
6.	Al-Ahad	الأَحَد	Unicul / Cel Unic
7.	Al-Akhir	الْآخِر	Ultimul / Cel de pe urmă
8.	Al-Akram	الأَكْرَم	Generosul
9.	Al-'Aliym	العَلِيم	Știutorul / Atoateștiutorul
10.	Al-'Aliyy	الْعَلِيِّ	Cel Înalt / Preaînaltul
11.	Al-Awwel	الأَوَّل	Întâiul
12.	Al-'Aziiz	العَزِيز	Puternicul / Cel Atotputernic / Cel Tare
13.	Al-Baar'i	الْبَارِئ	Creatorul
14.	Al-Baasit	الْبَاسِط	Eliberatorul / Cel ce permite progresul
15.	Al-Baatin	الْبَاطِن	Cel Ascuns / Nevăzutul
16.	Badii'a As-semaawaati we-l'ard	بديع السماوات والأرض	Făcătorul Desăvârșit / Creatorul cerurilor și al pământului
17.	Al-Berr	الْبَرّ	Cel Milostiv
18.	Al-Besiir	الْبَصِير	Cel care Vede Totul / Atoatevăzătorul
19.	Dhu-ljalal wa-l' Ikraam	ذوالجلال والإكرام	Cel plin de Slavă și de Cinste
20.	Al-Fettaah	الْفَتَّاح	Marele Judecător / Deschizătorul
21.	Al-Ghafaar	الْغَفَّار	Iertătorul
	Al-Ghafuur	الْغَفُور	Preaiertătorul / A toate Iertătorul
22.	Al-Ghaniyy	الْغَنِيِّ	Cel Înstărit Îndeajuns
23.	Al-Haadii	الْهَادِي	Călăuzitorul
24.	Al-Haafidh	الْحَافِظ	Atoatepăzitorul / Apărătorul
	Al-Hafiidh	الْحَفِيز	
25.	Al-Hafiyy	الْحَفِيّ	Cel Înțelept / Cel Grațios

26.	Al- H akem	الْحَكَم	Judecătorul
27.	Al- H akiim	الْحَكِيم	Înțeleptul
28.	Al- H aliim	الْحَلِيم	Blândul / Cel ce Îngăduie / Îngăduitorul
29.	Al- H amiid	الْحَمِيد	Cel Vrednic de Laudă
30.	Al- H aqq	الْحَقّ	Adevărul / Adevărul cel limpede
31.	Al- H asiib	الْحَسِيب	Atoatesocotitorul
32.	Al- H ayy	الْحَي	Cel Viu / Cel Veșnic Viu
33.	Al-Ilah	الإله	Dumnezeu
34.	Jaam'a An-naas	جامع الناس	Adunătorul
35.	Al-Jabbaar	الْجَبَّار	Atotputernicul / Temutul
36.	Al-Jamiil	الْجَمِيل	Cel Virtuoz / Cel Frumos
37.	Al-Jawaad	الْجَوَاد	Dăruitorul
38.	Al-Kaafii	الْكَافِي	Cel Suficient
39.	Al-Kebiir	الْكَبِير	Mărețul / Cel mai Mare
40.	Al-Keriim	الْكَرِيم	Generosul / Cel Generos
41.	Al-Khabiir	الْخَبِير	Bineștiutorul
42.	Al-Khaaliq Al-Khalaq	الْخَالِق الْخَلَق	Făcătorul Creatorul
43.	Al-La t iif	الْلَطِيف	Cel Blând / Cel Binevoitor
44.	Al-Maalik Al-Meliik Al-Melik Al-Mulk	مَالِك الْمَلِك الْمَلِك الْمَلِك	Stăpânitorul Stăpânul Tronului / Regele Stăpânul stăpânirii
45.	Al-Megiid	الْمَجِيد	Cel Glorios / Cel Vrednic de Glorie
46.	Al-Mennaan	الْمَنَّان	Milosul/ Cel Milostiv
47.	Al-Metiin	الْمَتِين	Cel Statornic
48.	Al-Mu'at i i	الْمُعْطِي	Donatorul
49.	Al-Mu'wekhir	الْمُؤَخِّر	Apoi-Rânduitorul
50.	Al-Mu'wmin	الْمُؤْمِن	Apărătorul Credinței
51.	Al-Mubiin	الْمُبِين	Cel Evident
52.	Al-Mugiib	الْمُجِيب	Răspunzătorul / Cel ce Răspunde
53.	Al-Muheymin	الْمُهَيِّم	Veghetorul

54.	Al-Mu h iit	المُحِيط	Atotcuprinzătorul
55.	Al-Mu h sin	المُحْسِن	Binefăcătorul
56.	Al-Muqadhdhim	المُقَدِّم	Înainte-Rânduitorul
57.	Al-Muqiit	المُقِيت	Cel cu putere peste toate
58.	Al-Muqtedir	المُقْتَدِر	Preaputernicul
59.	Al-Mu s awwir	المصور	Dătătorul de Chipuri
60.	Al-Mute'aal	الْمُتَعَال	Supremul / Preaînaltul
61.	Al-Mutekebbir	الْمُتَكَبِّر	Cel Preaînalt
62.	Al-Muwelii	المولى	Ocrotitorul
63.	An-N e siir	النَّصِير	Ajutorul
64.	Nuur As- semawati we- l' a rd	نور السموات والأرض	Lumina
65.	Al-Qaabid	القابض	Cel ce Întărește / Cel ce Reține
66.	Al-Qaahir Al-Qahhaar	القاهر القَهَّار	Cel Atotputernic Biruatorul / Stăpânul Atotputernic / Stăpânul Suprem
67.	Al-Qaadir Al-Qadiir	القادر القَدِير	Cel cu putere peste toate Atotputernicul
68.	Al-Qariib	القريب	Cel Apropiat
69.	Al-Qawiyy	القَوِيّ	Cel Puternic / Cel Tare
70.	Al-Qayyuum	الْقَيُّوم	Cel Veșnic / Veșnic Atotputernicul
71.	Al-Qudduus	الْقُدُّوس	Cel Sfânt
72.	Ar-Ra'uuf	الرَّؤُوف	Iertătorul / Milostivul / Cel Cu Milă / Preabunul
73.	Ar-Rabb	الرَّبّ	Stăpânul / Domnul
74.	Ar-Rafiiq	الرَّفِيق	Companionul
75.	Ar-Rahiim	الرَّحِيم	Îndurătorul
76.	Ar-Rahmaan	الرَّحْمَان	Milostivul
77.	Ar-Raqiib	الرَّقِيب	Veghetorul / Cel Veghetor
78.	Ar-Razzaaq	الرَّزَّاق	Întreținătorul
79.	As- S amed	الصَّامِد	Absolutul / Eternul
80.	As-Subbuh	السُّبُّوح	Sanctitatea
81.	As-Selam	السَّلَام	Făcătorul de pace

82.	As-Semii'a	السَّمِيع	Cel care Aude Totul
83.	As-Sitiir	الستير	Cel care Acoperă
84.	As-Seyyid	السَّيِّد	Patronul
85.	Ash-Shaafii	الشَّافِي	Cuceritorul
86.	Ash-Shaakir Ash-Shekuur	الشَّاكِر الشَّكُّور	Recunoscătorul Mulțumitorul / Cel ce Apreciază
87.	Ash-Shehiid	الشَّهِيد	Martorul
88.	At-Tayyib	الطَّيِّب	Cel Bun
89.	At-Tewwaab	التَّوَّاب	Primitorul pocăinței
90.	Al-Waahid	الوَاحِد	Unicul, Unul
91.	Al-Waalii	الوالي	Cârmuitorul
92.	Al-Waarith	الْوَارِث	Moștenitorul
93.	Al-Waasi'a	الوَاسِع	Cuprinzătorul / Cel cu Har Nemărginit
94.	Al-Waduud	الْوَدُود	Iubitorul / Cel Plin de Dragoste
95.	Al-Walii	الْوَلِيّ	Oblăduitorul / Ocrotitorul
96.	Al-Wehaab	الْوَهَّاب	Dăruitorul / Cel Darnic
97.	Al-Wekiil	الْوَكِيل	Apărătorul / Ocrotitorul
98.	Al-Witr	الْوَتْر	Imparul
99.	Adh-Dhaahir	الظَّاهِر	Cel de deasupra tuturor / Văzutul

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profetul Nuh (Noe), aleihi sallam

~ tradus de Mioara Ghinia ~

El a fost Nuh (Noe), fiul lui Lamik, fiul lui Mitoshilkh, fiul lui Enoch, fiul lui Yard, fiul lui Mahla-beel, fiul lui Qinan, fiul lui Anoush, fiul lui Seth, fiul lui Adam - tatăl Omenirii, aleihum sallam.

În concordanță cu istoria oamenilor Cărții (referindu-se aici la evrei și creștini), ei au fost numiți așa de către Allah subhanahu wa ta'ala, deoarece ei au primit Cărțile Revelate, Taurat, Zabur și Ingil. Aceste nume sunt traduse «Tora, Psalmii și, respectiv, Evanghelia», însă aceste cărți, în mare parte, au fost modificate. Coranul a rămas singura Carte revelată, neschimbată, deoarece Allah subhanahu wa ta'ala a jurat că aceasta nu va fi schimbată.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Perioada dintre Adam și Nuh (Noe) a fost de 10 secole.”

(relatat de Bukhari)

Noe, aleihi sallam, s-a născut la 1056 de ani după crearea lui Adam, aleihi sallam (sau după ce el a părăsit grădina Edenului).

Pe parcursul a câtorva generații, poporul lui Noe, aleihi sallam, s-a închinat la statui pe care le-a numit dumnezei. Ei au crezut că acești dumnezei le vor aduce bine, îi vor proteja de Diavol și le vor satisface toate nevoile. Ei le-au dat acestor idoli nume ca: Waddan, Suwa'an, Yaghutha, Ya'auga și Nasran (acești idoli reprezentau puterea bărbătească, mutabilitatea, frumusețea, forța brută, rapiditatea, vederea ascuțită, înțelegerea), în funcție de puterea pe care ei au crezut că zeii lor o posedă.

Allah Preaînaltul a revelat:

„Și au zis: «Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri! Nu-i părăsiți niciodată pe Wadd și pe Suwa' și pe Yaguth și pe Ya'uq și pe Nasr!»”

(Surat Nuh, 71:23)

Inițial, acestea au fost numele unor oameni buni, care au trăit pe vremea lor. După moartea lor, statui ale acestora au fost ridicate pentru a ține memoria lor trează. Cu toate acestea, după puțin timp, oamenii au început să se închine acestor statui. Astfel, s-a dezvoltat închinarea la idoli. Din

moment ce ei nu au avut înțelegerea lui Allah subhanahu wa ta'ala, Cel care i-ar pedepsi pentru faptele lor rele, au devenit cruzi și imorali.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„În urma morții acestor oameni drepti, Sheitan, audhu billah, a inspirat oamenii să ridice statui în locurile pe care aceștia le-au folosit pentru a sta. Ei au făcut acest lucru, dar aceste statui nu au fostenerate până când generațiile următoare nu au deviat de la Calea cea dreaptă de viață. Apoi, s-au închinat ca la idoli lor.”

În versiunea sa, Ibn Jarir a povestit:

„Acolo era un popor drept, care a trăit în perioada dintre Adam și Noe, aleihum sallam, și care a avut adepți care i-au considerat modele. După moartea acestora, prietenii lor au încercat să-i întrecă, zicând: «Dacă noi le facem statui, vor fi mulțumiți de închinarea noastră și noi ne vom aminti de ei.»”

Ibn Abu Hatim a relatat această povestire:

„Waddan a fost un om neprihănit, care a fost iubit de poporul său. Când a murit, s-au retras la mormântul său, fiind copleșiți de tristețe. Când Iblis, audhu billah, a văzut durerea cauzată de moartea sa, el însuși, întruchipat în forma unui om, a spus:

«Am văzut regretele voastre, cauzate de moartea acestui om; pot să fac o statuie asemeni lui, care poate fi pusă în locul vostru de întâlnire, ca să vă facă să vă amintiți de el?» Ei au spus: «Da.» Deci, el a făcut statuia, punând-o la locul lor de întâlnire, în scopul de a-și aminti de el. Văzând interesul lor, a construit pentru fiecare în parte o astfel de statuie. Copiii lor au dus mai departe tradiția părinților, luând-o ca o moștenire. Deci, primul care a fost venerat în locul lui Allah Preaînaltul a fost Waddan.”

Esența acestui punct este că fiecare idol dintre cei menționați mai sus a fost venerat de către un anumit grup de oameni. A fost menționat faptul că oamenii au făcut pe nisip imagini, iar cu timpul au transformat aceste imagini în statui, astfel încât formele lor să fie pe deplin recunoscute, după care au fost idolatrizate în locul lui Allah subhanahu wa ta'ala.

A fost relatat că Umm Salmah și Umm Habibah, radhi Allahu anhuna, au spus că Profetul lui Allah, Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus cu privire la biserica numită «Maria»:

„Aceia sunt oamenii care construiesc lăcașuri de cult la mormântul fiecărui om mort care a fost neprihănit și apoi fac din acelea imagini. Acestea sunt lu-

crurile cele mai grave ale creației
lui Allah.”

(relatat de Bukhari)

Allah subhanahu wa ta'ala, în
Mila Sa, l-a trimis pe Noe, aleihi
sallam, Mesager, pentru a ghida
poporul său. Noe, aleihi sallam, a
fost un excelent orator și un om
foarte răbdător. El, aleihi sallam,
a arătat poporului său misterele
vieții și minunile Universului, a
subliniat modul în care noaptea
este, în mod regulat, urmată de a
doua zi și că echilibrul între ace-
stea două a fost conceput de Allah
Preaînaltul pentru binele nostru.
Noaptea dă răcoare, odihnă, lini-
ște și refacerea organismului, în
timp ce ziua dă căldură, trezind
orice creatură la activitate. Soa-
rele, ca sursă, încurajează crește-
rea, ținând toate plantele și ani-
malele în plina lor activitate, în
timp ce luna și stelele ajută în
măsurarea timpului și la direc-
ționare.

Noe, aleihi sallam, a subliniat
că dreptul de proprietate asupra
cerurilor și al pământului aparține
numai Creatorului Divin. Prin ur-
mare, a explicat poporului său că
nu poate să fie mai mult de o
divinitate, clarificând, astfel, că
Diavolul i-a înșelat atât de mult
timp și că a sosit momentul
pentru ca această înșelăciune să
se oprească. Noe, aleihi sallam,
le-a vorbit de glorificarea lui Allah
subhanahu wa ta'ala de către om,
modul în care Creatorul le dă
hrană și îi binecuvântează cu o
mintă, avertizându-i să nu se în-
chine la nimeni, doar la Allah
Preaînaltul, descriind, altfel, o pe-
deapsă teribilă de la Allah
subhanahu wa ta'ala celor care
vor continua pe calea idolatriei.

~ inshaAllah, va continua ~

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Reflecția inimii

~ tradus de Kalila Chelu ~

Societatea actuală este dominată de sentimente puternice de ură și resentimente, care par a nu se risipi niciodată.

Inimile sunt subjugate dușmăniei și bolii sufletești, părăd că societatea a uitat ce este dragostea, producându-ne, astfel, mari suferințe unii altora.

Aceasta înseamnă că noi înșine L-am uitat pe Allah subhanahu wa ta'ala.

Pentru a ne putea regăsi și reîntregi ființa și sufletul, trebuie să ne întoarcem inima către Allah Preaînaltul și să-L pomenim întotdeauna, în toate activitățile noastre zilnice.

În Sfântul Coran, Allah Cel Preamărit a spus:

„O, voi, cei care credeți! Pomeniți-L pe Allah mereu!”

(Surat Al-'Ahzab, 33:41)

Musulmanul nu trebuie să uite niciodată de pomenirea numelui lui Allah Preaînaltul.

Atât inima, cât și limba lui nu trebuie să se oprească niciodată din pomenirea Sa, pentru că acestea pot fi actele cele mai nobile și la îndemâna oricărui credincios, aducându-i, insha-

Allah, răsplata numai de la Allah subhanahu wa ta'ala. Deci, pomeniți-L:

„(...) celor care-L pomenesc pe Allah mereu și aceora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare”

(Surat Al-'Ahzab 33:35)

Numele lui Allah subhanahu wa ta'ala trebuie pomenit intens și neîncetat, pentru că muminul are mare nevoie de ajutorul Lui și nu se poate face fără voia Sa nici măcar o clipire de ochi.

În Coranul cel Sfânt este scris:

„Și dacă ați împlinit rânduielile voastre, pomeniți-L slăvindu-L [pe Allah], așa cum îi pomeniți pe părinți voștri, ba chiar cu mai mare râvnă să-L pomeniți. Dar sunt printre oameni unii care spun [doar]: «Doamne, dă-ne nouă [bine] în lumea aceasta!», însă aceștia nu vor avea parte în Viața de Apoi.”

(Surat Al-Baqara 2:200)

Fiecare moment pe care o persoană nu îl petrece în dhikr (pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala) va fi în detrimentul său,

aducându-i mari regrete în Viața de Apoi.

Dacă o persoană își petrece o mare perioadă din timpul vieții sale pomenindu-L pe Allah Prea-înaltul, iar apoi, în unele momente, uită să o facă, el va pierde mai mult decât ceea ce a câștigat deja.

Al-Bayhaqi a relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Clipele pe care fiii lui Adam nu le-au petrecut în adorarea lui Allah, vor fi pentru ei izvoare de regret, în Ziua de Apoi.”

Mu'adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, relatează despre Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, că a spus:

„Oamenii din Paradis nu vor avea niciun regret, cu excepția acelor momente în care nu au fost angajați în dhikr-ul (pomenirea) lui Allah.”

(relatat în Sahihul Jaami)

Mu'adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, de asemenea, relatează că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost întrebat:

„«Care fapte sunt cele mai iubite de către Allah?» Iar el a răspuns: «Acea de a vă continua să țineți limba umedă cu dhikr-ul lui Allah, până veți muri.»”

(relatat de Ibn Hibban)

Purificarea inimii

Abu Dardaa, radhi Allahu anhu, a spus:

„Pentru tot există o purificare și purificarea pentru inimă este dhikr-ul lui Allah.”

Al-Bayhaqi relatează de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu, că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„«Pentru tot există o purificare și purificarea inimii este dhikr-ul (pomenirea) lui Allah. Nimic nu este mai puternic în salvarea unei persoane de pedeapsa lui Allah decât dhikr-ul lui Allah.» A fost întrebat: «Nici măcar Jihad pe calea lui Allah?» El a răspuns: «Nici măcar dacă ar fi să continui să încerci să lovești cu sabia până se rupe.»”

Nu există nicio îndoială asupra faptului că și inimile ruginesc la fel ca și monedele.

Curățarea de această rugină este pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala. Acest lucru se datorează faptului că dhikr-ul este ca o purificare a inimii și a sufletului, este o oglindă strălucitoare a fiecărei persoane în parte, a tuturor acțiunilor acestuia.

Când dhikr-ul este lăsat, se întoarce rugina; când dhikr-ul se reia, inima se purifică din nou.

Inimile devin ruginite din cauza a două lucruri:

1) neglijarea amintirii lui Allah subhanahu wa ta'ala;

2) comiterea păcatelor.

Purificarea pentru aceste două lucruri este reprezentată de căutarea iertării lui Allah subhanahu wa ta'ala și pomenirea Lui, Preaînaltul.

Încurcarea adevărului cu falsitatea

Oricine neglijează pomenirea lui Allah Preaînaltul în repetate rânduri, i se va împietri inima; când această împietrire se acumulează asupra inimii, atunci aceasta nu mai recunoaște lucrurile așa cum sunt ele în realitate.

Astfel, aspectele denaturate i se vor părea adevăr, așa cum adevărul îi va părea denaturat.

Acest lucru este cauzat de împietrirea inimii, care îngreunează percepția adevărului, nemaifiind în măsură să îl deosebească de realitate.

Astfel, inima acceptă falsitatea, aceasta fiind nenorocirea care poate să o ajungă. Neglijarea pomenirii și urmările capriciilor și dorințelor este o consecință directă a unei astfel de inimi, care, mai departe, stinge lumina caracteristică și orbește viziunea sa. Allah Cel Preamărit a spus în Sfântul Coran:

„(...) și nu te supune celui căruia i-am făcut inima nepăsătoare față de pomenirea Noastră, care urmează poftei sale și ale cărui fapte sunt în deșert].”

(Surat Al-Kahf, 18:28)

Calitatea unui ghid

Atunci când un credincios dorește să urmeze o altă persoană, este recomandat să vadă dacă această persoană este dintre oamenii dhikr-ului, sau unul dintre oamenii care sunt neglijenți cu pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala și să se întrebe:

Oare această persoană judecă în conformitate cu capriciile și dorințele sale, sau după revelația lui Allah Preaînaltul și îndrumarea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?

Deci, în cazul în care judecă după capriciile și dorințele sale, atunci el face parte dintre oamenii care sunt neglijenți, cei ale căror interese au depășit limitele și ale căror fapte sunt pierdute.

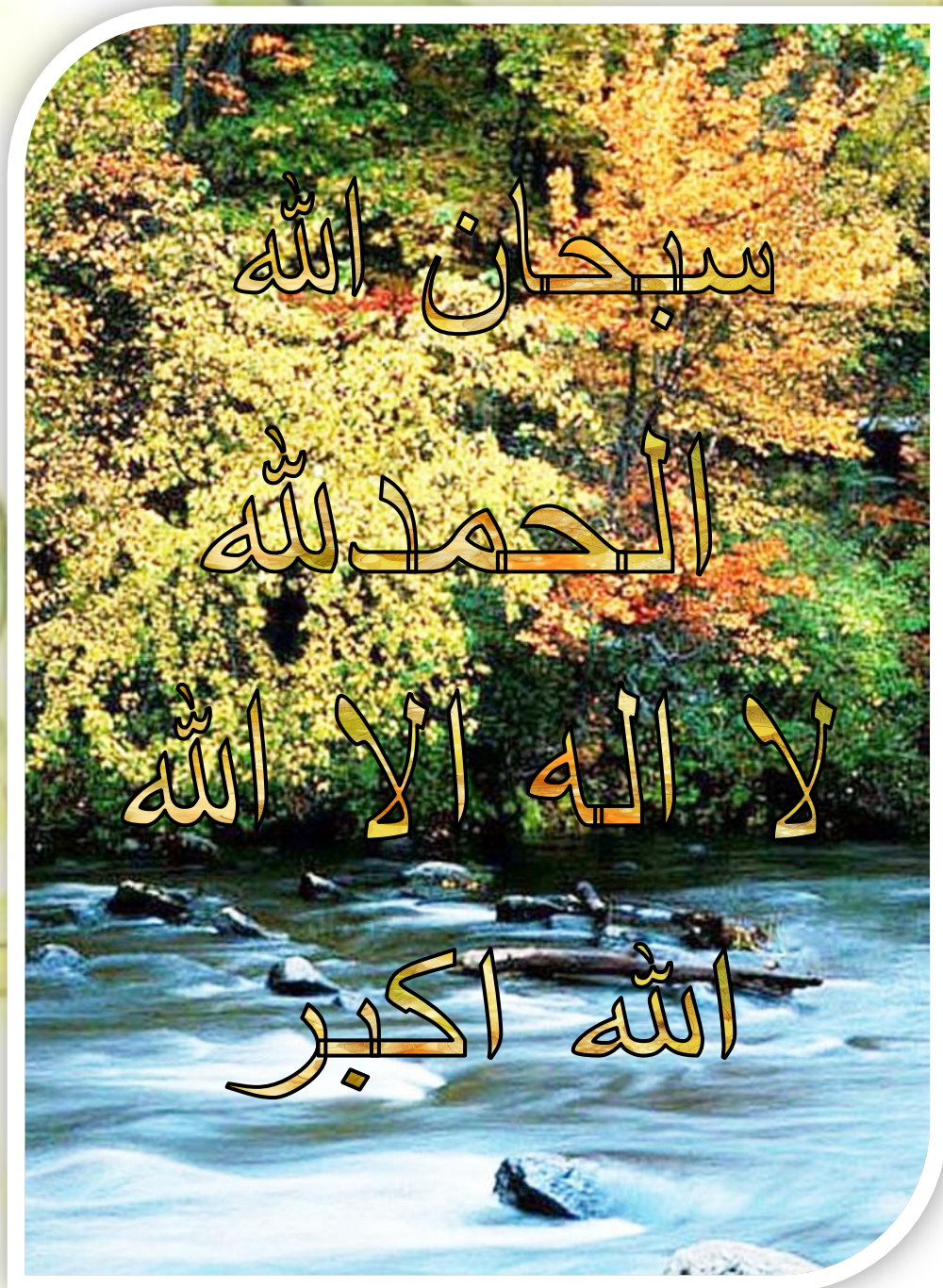
Allah Unicul, Perfectul, Cel Preamărit, a interzis urmarea celor care își însușesc aceste concepții.

Deci, este absolut esențial ca o persoană să conștientizeze dacă astfel de concepții se află în sine însuși, sau în persoana al cărei exemplu îl urmează, sau în persoana pe care o subordonează. În

acest caz, el ar trebui să se distanțeze de la o astfel de persoană.

Credincioșii Îl pomenesc pe Allah subhanahu wa ta'ala întotdeauna și îi îndeamnă și pe ceilalți să facă același lucru. Inima tre-

buie să fie asemeni unei chei, mereu la îndemână, pentru căutarea drumului care conduce la Allah Preaînaltul; iar acest lucru se poate face prin fapte bune și dhikr.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dedesubtul frunzelor

~ de Gabriela Guettat ~

Viața acestei lumi poate fi comparată cu un arbore, plecând de la o sămânță germinatoare din care vor răsări și prospera trunchiul, crengile și frunzele. Rădăcinile acestui arbore pot fi solide, dacă alegem un sol fertil, sau pot fi bolnave, într-un sol arid.

Intențiile nu sunt altceva decât rădăcinile de unde pleacă toate acțiunile noastre, înfrumusețând trunchiul, ridicându-l puternic, sănătos, sau, în sens contrar, lăsând trunchiul fără sevă, ridicându-se astfel fragil, bolnăvicios. Deci, depinzând de relația noastră cu Allah subhanahu wa ta'ala, ele pot fi întărite sau slăbite, locul lor fiind în inimile noastre, acestea fiind știute numai de Allah subhanahu wa ta'ala, Atoatevăzătorul, Atoateștiutorul.

Acțiunile noastre reprezintă frunzele acestui arbore, care, prin bogăția și frumusețea lor, ne definesc, arătând ce tip de musulmani suntem. Prin fiecare acțiune, noi căutăm plăcerea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Pentru a obține recompense acestor acțiuni, trebuie ca ele să fie întreprinse cu since-

ritate; deci, intenția este un criteriu foarte important, ea fiind înregistrată în Cartea noastră a faptelor bune sau a celor rele:

„Spune: «Mi s-a poruncit mie să-L ador pe Allah, arătându-I numai Lui credință.»”

(Surat Az-Zumar, 39:11)

Literalmente, înseamnă că tot ceea ce facem are un singur scop, iar acesta se poate rezuma în două cuvinte: *„adorarea Creatorului”*.

Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cu siguranță că toate faptele stau în intenție și pentru fiecare este ceea ce a intenționat.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis că acțiunile noastre sunt definite de intenții, și numai Allah subhanahu wa ta'ala ne va judeca pentru ele.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care intenționează să facă o faptă bună dar nu a făcut-o, va avea o faptă bună scrisă pentru el...”

(relatat de Muslim)

Allah subhanahu wa ta'ala este Al-Latif. El ne recompensează numai pentru simplul fapt că noi medităm, reflectăm în a face o bună acțiune și deja aceasta creează pentru noi un credit al faptelor bune.

Allah subhanahu wa ta'ala este Ar-Rahman, căci El ne recompensează chiar și atunci când vrem să comitem un păcat, dar ne abținem de la a-l face, fiindcă suntem cu frică de mânia Omnipotentului:

„...Dar dacă el intenționează să facă o faptă rea și nu a făcut-o, Allah subhanahu wa ta'ala îi scrie o faptă bună, dar dacă el a făcut ceea ce a intenționat, Allah subhanahu wa ta'ala îi notează numai o faptă rea.”

(relatat de Muslim)

Allah subhanahu wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore.”

(Surat Adh-Dhariyat, 51:56)

Această frumoasă metaforă a arborelui secular poate fi comparată cu omul și cu viața sa în această lume; dacă urmează și practică o credință adevărată, ea poate fi dusă din generație în generație, așa cum ne-a fost lăsată de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Oricine încearcă să facă oamenii să audă de fapta sa (să se laude), Allah, Cel care le aude pe toate, îl va auzi, îl va disprețui și îl va umili.”

(relatat de Ahmad)

Acțiunile noastre sunt lipsite de valoare, dacă Allah subhanahu wa ta'ala nu le aude. Putem câștiga aici (în această lume) și să ne simțim fericiți, făcându-ne chiar un nume, doar dacă toate acestea Îl pot servi pe Allah subhanahu wa ta'ala.

Musulmanul mumin știe că acțiunea sa este (trebuie să fie) din inima sa, el luând-o pe aceasta ca o obligație în Islam, mai ales dacă are posibilitatea să o facă. Allah Preaînaltul știe ce este în inimile noastre și care sunt intențiile, El este Judecătorul Suprem al acestor intenții, urmate de acțiunile lor. Am putea da ca exemplu o faptă rea, care nicio dată nu va permite o motivare bună; odată ce ea este interzisă de Allah subhanahu wa ta'ala, nu va fi niciodată acceptată ca o faptă bună, cum ar fi a vinde alcool cu intenția de a strânge fonduri pentru contribuirea la finanțarea unei moschei, ceea ce face inacceptabilă de către Allah intenția aceasta; sau, un alt exemplu ar putea fi un lider al unui grup: dacă intenția lui nu a fost în căutarea mulțumirii lui Allah

subhanahu wa ta'ala, faptele bune își pierd valoarea.

Profetul Mohammed, sala aleihi wa sallam, a spus:

„Allah nu privește la fețele voastre și nici la averea voastră, însă El privește în inimile și la faptele voastre.”

(relatat de Muslim)

Scopul și perseverența acțiunilor noastre este de a Îl mulțumi pe Allah subhanahu wa ta'ala,

sperând ca în Cărțile noastre să fie scrise faptele bune și binecuvântările lui Allah subhanahu wa ta'ala. Nu uitați că un zâmbet este sadaqah.

Inimile noastre așteaptă cu nerăbdare recompensa lui Allah Preaînaltul. Sperăm că frunzele arborelui ne vor acoperi cu toată frumusețea lor, bogate și pline de seva vieții!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucură-te de viață

~ tradus de Umm Mariya ~

Fii unic!

De ce unii oameni își încheie discuțiile prin ceartă, în timp ce alții pot discuta același subiect și să-l încheie într-un mod amiabil? Totul ține de abilitățile fiecăruia de a purta o conversație.

De ce atunci când două persoane țin aceeași predică folosind aceleași cuvinte, găsești în publicul primei persoane pe unii care cască sau dorm, pe alții care se joacă cu misbaha sau se mișcă în continuu, în timp ce publicul celuilalt ascultă cu atâta atenție predica, încât abia dacă clipește și este numai ochi și urechi la ceea ce se vorbește? Răspunsul ține de calitățile de orator ale fiecăruia.

De ce atunci când cutare sau cutare vorbește într-o adunare, unii oameni îi ascultă cu atenție, în timp ce alții vorbesc între ei sau își trimit sms-uri? Totul ține de abilitățile de comunicare ale fiecăruia.

De ce atunci când un anume profesor se plimbă pe coridorul unei școli, toți elevii se adună în jurul său? Unii îi strâng mâna, în timp ce alții îi cer sfaturi, iar alții i

se plâng de anumite probleme; dacă ar fi stat la birou și le-ar fi permis studenților să intre, locul ar fi neîncăpător și toți ar dori să stea alături de el. Cu toate acestea, un alt profesor merge pe coridor singur și părăsește școala tot singur și ajunge la moschee la fel de singur. Niciun student nu se apropie de el ca să-i strângă mâna, sau să i se plângă cu vreo problemă. Dacă ar fi să-și lase biroul deschis de dimineață și până seara, acesta ar rămâne tot gol, deoarece nimeni nu pare să caute compania sa.

De ce?

Totul are legătură cu abilitățile interpersonale.

O persoană intră la o întrunire și toată lumea îi zâmbește și se bucură să îl vadă; toți vor să stea lângă el. Cu toate acestea, o altă persoană intră și primește străneri reci de mână, fie din politețe, fie din bunătate. Apoi, caută un loc unde să se așeze, dar nu găsește nicio persoană care să-i ofere un loc sau să-l cheme să stea lângă el.

De ce?

Totul ține de tehnicile de atracție și influențare a celorlalți.

De ce un tată intră în casă și copiii îl întâmpină cu un zâmbet plin de veselie, în timp ce altul intră în casă și copiii par nici să nu-i simtă prezența?

Totul stă în abilitățile de comunicare cu copiii. Poți să spui același lucru și despre moschee, nuntă și așa mai departe.

Oamenii diferă între ei prin calificări, studii, abilități interpersonale și după modul în care sunt tratați de către ceilalți. A influența oamenii și a le câștiga dragostea este mult mai ușor decât v-ați imagina. Și nu exagerăm atunci când facem această afirmație, din moment ce am pus în practică aceste abilități în diferite ocazii și am descoperit cât de ușor este să obții inima oamenilor, dacă luăm în serios aceste abilități și ne perfecționăm în ele.

Oamenii sunt afectați de felul în care îi tratăm, fie că îți dai seama, fie că nu.

Timp de treisprezece ani, am fost Imam la un colegiu militar. În drumul meu spre moschee, treceam pe lângă o poartă păzită de un soldat. Când treceam pe lângă el, întotdeauna îi zâmbeam și îi făceam semn cu mâna, salutându-l. După rugăciune, mă urcam în mașină și mă întorceam acasă. De obicei, în timp ce con-

duceam rugăciunea la moschee, primeam multe apeluri și mesaje pe mobil. Când treceam pe lângă poartă, la întoarcerea de la rugăciune, cu ce eram eu preocupat? Cu cititul mesajelor, desigur, încât uitam să-i mai zâmbesc soldatului.

Până când, într-o zi, am rămas surprins când m-a oprit și mi-a spus:

„Dragă Sheikh, ești cumva supărat pe mine?”

„De ce să fiu?”, l-am întrebat.

Mi-a spus: „Atunci când veniți, am observat că îmi zâmbiți și păreți foarte fericit. Dar când plecați, nici nu îmi zâmbiți și nici nu păreți fericit.”

Omul părea foarte sincer, așa că a început să jure cât de mult mă admiră și mă respectă și cât de fericit era atunci când mă vedea. Mi-am cerut scuze și i-am explicat care era motivul pentru care mă comportasem așa.

Apoi, am realizat că, obișnuindu-ne cu anumite abilități, ele devin o parte din noi, iar cei din jurul nostru vor observa cu siguranță atunci când nu le mai practicăm.

Morala...

Nu căuta să câștigi bogății prin a pierde oameni, căci câștigând oamenii de partea ta este un mod de a câștiga bogății.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Regele cel înțelept

~ tradus de Mariam Oana ~

Cu mult timp în urmă, exista o țară unde poporul își alegea un rege în fiecare an. Persoana care accepta să le fie rege, trebuia să fie de acord ca, după ce anul de domnie se termina, să fie trimisă pe o insulă, unde avea să locuiască.

Pentru fiecare rege în parte, avea loc același ritual, în momentul în care termenul dinainte stabilit sosea; oamenii îl îmbrăcau în haine scumpe, pline de fast, apoi îl urcau pe un elefant, care să îl poarte prin fiecare oraș, astfel încât el să își poată lua rămas-bun de la supușii săi. Acesta era un moment plin de tristețe pentru toți regii care au domnit în acel regat. După ce monarhul spunea Adio tuturor, poporul îl ducea cu o barcă pe insula amintită și îl părăsea acolo.

Pe drumul de întoarcere, după ce ultimul lor rege fusese lăsat pe insulă, oamenii au observat un vapor care tocmai se scufundase și, pe o bucată de lemn plutitoare, un tânăr care reușise să supraviețuiască. Cum aveau nevoie de un nou rege, l-au luat pe băiat cu ei, ducându-l în țara

lor. L-au rugat să le fie noul suveran. După câteva momente de gândire, tânărul a acceptat. Poporul i-a prezentat toate legile după care era guvernată țara și, de asemenea, i-au adus la cunoștință faptul că, după un an, puterea sa va înceta și va fi lăsat pe o insulă.

După trei zile de la începerea stăpânirii sale, noul rege a cerut miniștrilor săi să-l conducă pe insula unde toți cei dinaintea sa au fost duși. Odată ajuns acolo, el observă că locul era acoperit de păduri dense, din interiorul cărora se auzeau răgetele puternice ale unor animale periculoase. Mergând un pic în interiorul insulei, a descoperit că niciunul dintre foștii regi lăsați acolo nu a reușit să supraviețuiască, fiind răpus de fiarele sălbatice.

Reîntors în regat, monarhul a adunat o sută de muncitori puternici, pe care i-a dus pe insulă, cerându-le să curețe copacii în exces și să scape de fiarele sălbatice. A promis că va merge să viziteze insula o dată pe lună, pentru a vedea progresul asupra locului sălbatic.

În prima lună, animalele sălbatice dispăruseră, iar o parte dintre copacii în exces fuseseră doborâți.

În cea de a doua lună, întreaga insulă era curățată. Acum, regele le-a cerut să aranjeze grădini frumoase în anumite părți ale insulei. De asemenea, a adus cu el diverse animale și păsări domestice, precum pui, rațe, capre, vaci etc.

În cea de a treia lună, el a cerut muncitorilor să construiască locuințe frumoase și docuri pentru ancorarea ambarcațiunilor.

Astfel, de-a lungul timpului, insula s-a transformat într-un loc deosebit de frumos.

Tânărul rege purta haine foarte simple și avea grijă să pună deoparte cea mai mare parte a câștigurilor sale. A trimis toți banii pe insulă, depozitându-i.

Au trecut în acest fel nouă luni din cele douăsprezece și el și-a chemat miniștrii și le-a spus: „Știu că trebuie să treacă un an, însă aş prefera ca totul să se termine acum.” Dar aceștia nu au acceptat și tânărul a fost obligat să mai petreacă încă trei luni ca suveran peste regat.

După ce tot acest timp a trecut, oamenii l-au gătit cu haine fastuoase, l-au suit pe un elefant pentru a merge în tot regatul, să își ia rămas-bun de la supușii săi. Spre uimirea tuturor, regele era

mult prea vesel, comparativ cu toți ceilalți dinaintea lui.

Nedumeriți, ei l-au întrebat: „Toți regii dinainte plâneau când părăseau țara; tu de ce ești vesel?”

Regele le-a răspuns: „Nu știți ce spun oamenii înțelepți? Ei spun că, atunci când se naște, copilul plânge și toți ceilalți râd. Trăiește această viață în așa fel încât, atunci când o părăsești, murind, tu să râzi, iar toți ceilalți din jurul tău să plângă. Eu am trăit astfel. Pe când toți ceilalți regi dinaintea mea trăiau în mod fastuos, folosindu-se de bogățiile acestui regat, eu m-am gândit întotdeauna la viitor. Am transformat insula cea pustie într-o frumoasă locuință pentru mine, unde să pot trăi în liniște.”

Morala

În Sfântul Coran scrie:

„Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțele. Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine și niciun suflet nu știe în care [loc de pe] pământ va muri. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor. [‘Alim, Khabir]”

(Surat Luqman, 31:34)

Astfel, trebuie să fim atenți cum trăim și cum ne comportăm în această lume. Viața de pe

pământ are ca scop numai pregătirea pentru Viața de Apoi. De aceea, nu ar trebui să ne pierdem în lucrurile înșelătoare și atractive și să uităm că o viață mai bună ne așteaptă, inshaAllah. Chiar dacă suntem regi, ar trebui să trăim o viață simplă, asemenea iubitului nostru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și să păstrăm toate plăcerile pentru Viața de Apoi. Sfântul Coran ne îndeamnă să avem grijă de Ziua de mâine:

„O, voi, cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite pentru Ziua de mâine! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este bine știutor a celor ce faceți voi!”

(Surat Al-Hasr, 59:18)

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să ușureze totul pentru noi! Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Educația copilului în spirit islamic

~ de Gabriela Gharabli ~

Educația are un rol important în religia noastră, dacă nu chiar cel mai important; este fundația, temelia pe care comunitatea noastră se odihnește și prin care se realizează transmiterea valorilor și principiilor islamice generațiilor următoare.

Din păcate, observăm în jurul nostru și putem remarca lacunele relaționale din mijlocul comunității, lipsa de respect a copilului față de părinți și educatori, disimularea sentimentelor, lipsa de comunicare din cauza ignoranței.

De aceea, în calitate de părinte, mă gândesc că trebuie să impregnăm corect educația religioasă a copilului, să facem de așa natură încât să deschidem între noi, frații, surorile și copiii noștri, un culoar al comunicării. Ar trebui să transmitem adevăratele valori ale respectului și recunoștinței față de bătrânii noștri, de părinții noștri, pentru a stabili bune relații educaționale în comunitatea noastră, în Ummah.

Educația și Islamul

Obiectivul nostru este de a

ne globaliza gândirii islamice, în raport cu educația copilului și în lumina textelor Coranice și a educației pe care am primit-o de la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în *hadi-th-urile* profetice.

Educația trebuie să vizeze dezvoltarea echilibrată a personalității copiilor, construirea caracterului, a spiritului uman, a sentimentelor și a simțurilor.

Educația islamică înseamnă educarea copiilor încă de la cele mai fragede vârste spre cunoașterea valorilor islamice, a esenței Islamului; a forma în ei un atașament emoțional față de Islam, care să le permită să urmeze Coranul și Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Definiția educației

În plan etimologic, termenul «educație» își are originea în substantivul latin «educatio», substantiv derivat din două verbe:

- *educō* – *educare* => *a crește, a hrăni, a educa o ființă umană* și

- *educo* – *educere* => *a scoate din, a educa, a înălța*, atât ca sens propriu, cât și ca sens figurat.

Definiția «tarbia», de Louis Garden:

„«Tarbia», educația, evocă în sensul general creșterea, astfel că acest termen poate fi aplicat și regnului animal, adică «tarbiat hayoanat».

Când el se referă la educația omului, s-au abordat două sinonime:

- *ta'adib* – educarea fără îndoială, dar în corectarea disciplinară și în special

- *tahdib* – educarea cu o idee principală generală.”

Găsim o definiție precisă și foarte completă dată de Hassan Amdoun, care implică de la început ideea de a crește:

„«Hrănirea copilului cu apă și cu mâncare, până când corpul lui va fi dezvoltat»; în al doilea rând, se extinde definiția cu termenul de «hrănirea» sufletului cu sentimente care vor perfecționa personalitatea.”

În concluzie, el spune: „Educația copilului în Islam este această combinație de hrană, atât a corpului, cât și a sufletului, pentru a exista o armonie necesară vieții de pe acest pământ, cât și a vieții din Ziua de Apoi.”

Importanța educației religioase de la o vârstă fragedă

Educația constă esențial în a transmite copilului de la o vârstă fragedă două valori fundamentale: CREDINȚA și CUNOAȘTEREA, care vin din revelația Coranică.

Ibn Khaldun afirmă că: „A educa copilul de la o vârstă fragedă este ca și cum ai grava în marmură.”

„Adevărul religios și adevărul moral sunt legate între ele.”
(Dominique Sourdel)

~ va urma, inshaAllah ~

O, Allah! O, Allah!

~ de Angela Nour ~

O, Allah! O, Allah!

Tu ai venit în calea mea, când îmi era mai amară viața

Și în vis mi-ai arătat care e drumul adevărat.

După ani și ani de zile, am înțeles religia bine

Și prin milostivenia Ta, greșelile nouă ni le vei ierta,

numai cu Voia Ta,

Cu condiția ca în viitor să nu mai repetăm șirul greșelilor.

Să învățăm să ne rugăm, de părinți grijă să avem,

Dar s-avem grijă și de noi, să nu rămânem flămânzi și goi.

Te rugăm, Bunule Allah, tot pe Tine, să ne aduci zile mai bune,

Să ne dai sănătate, că-i mai bună decât toate.

Noi cu sânguință ne rugăm; numai Ție,

Allah, laudă Îți aducem:

SubhanaAllah, Alhamdulillah, La ilahe illa Allah, Allahu Akbar!

Și acum urmez drumul Tău,

Și-n viață nu mai e așa de greu!

O, Allah! O, Allah! Fă-mi ușoară viața mea,

Când o fi să plec din ea!

Eu cu drag mă pregătesc, pe Tine să Te-ntâlnesc,

De aceea acum fac Namaz și Dua, dincolo să-mi fie bine,

În Foc eu ca să nu mor.

O, Allah! O, Allah! Tu păcatele să ni le ierți,

Că ești Bun și nu ne cerți,

Îndrumă-ne pe noi să fim ai Tăi și nu pe drumuri pustii!

O, Allah! O, Allah! Că numai Tu Singur știi

Unde merităm să fim,

Facem ce ne-ai poruncit, ca Tu să fii Mulțumit!

Ameen.

Te-am auzit...

~ de Ahmed Jaber ~

Te-am auzit
vorbind cu tine, cu inima ta,
într-o încăpere din casa ta...

Da, draga mea,
acolo unde ești... departe de mine
Da, iubita mea, te-am auzit vorbind,
dar fără să vreau și vorbeai de mine.

Te-am auzit vorbind și mă bucur
că mă iubești... Dar să știi
că și eu te iubesc...
Cu siguranță
Te-am auzit vorbind... de mine...
și despre mine...
Dar fără să vreau... fără să vreau...

Ceea ce am auzit n-a fost un furt...
FURTUL... E PĂCAT...

Așa m-au învățat părinții mei,
că este o poruncă a lui Allah:
să nu furi... Să nu furi
nici cu mâna, nici cu ochii,
nici cu urechile...

Da, iubita mea,
așa este în religia și cultura noastră.
Mulțumită lor,
am puterea să-ți spun
că te-am auzit
vorbind... tu, cu inima ta,
doar despre mine, iubita mea,
dar fără să vreau ... fără să vreau...

Repere istorice - Mesopotamia

~ de Munir Karim ~

Pentru o mai bună înțelegere a celor consemnate în Sfântul Coran, cât și a scrierilor biblice, trebuie să cunoaștem câteva date și locuri care apar în ele, astfel încât să putem localiza și introduce toate acele date în marele «puzzle» al istoriei antice.

Pentru aceasta, vom începe cu zona geografică numită de greci **Mesopotamia** (grec. *Mesos*=între și *potamos*=râu) sau «Țara dintre râuri.»

Aflat între râurile Tigru și Eufrat, acest spațiu a fost inițial locuit de o populație ce ne-a lăsat foarte puține date arheologice privind cultura și civilizația ei. Doar câteva cioburi de argilă prelucrată din perioada anilor 5000-4000 î.e.n. stau mărturie existenței acestei populații. Ea a fost denumită de istorici și arheologi, după numele zonei în care s-au găsit acele câteva artefacte de ceramică, *Civilizația de la Ubaid*.

În jurul anului 3500 î.e.n., în zona aceasta și-a făcut apariția o nouă populație, care a ocupat toată partea de sud a Mesopotamiei. Acest popor era, după cât se pare, de origine indo-euro-

peană și avea un grad de civilizație deja format. Venea din partea septentrională a Anatoliei de astăzi, iar locuitorii ei au primit numele de sumerieni sau civilizația sumeriană.

Catalogați drept «leagăn al civilizației universale», sumerienii au inventat, printre altele, roata, sistemele de irigații, carul de luptă, roata olarului, prelucrarea și topirea metalelor, chiar și sistemul de plată în rate. Capitala regatului era la Ur, dar teritoriul ocupat de sumerieni era format în special din orașe-stat, cu administrație și regi proprii.

În scrierile biblice, întâlnim acest regat sub numele de «Țara Sinear».

Aproximativ în aceeași perioadă (3500-3000 î.e.n.), partea de nord a Mesopotamiei a fost ocupată de un alt popor, de data aceasta de origine semită. Având un grad de civilizație aproape la fel de avansat ca și sumerienii, dar cu o înclinație mai mare spre artă și astrologie, acest popor se va numi «poporul akkadian». Având capitala la Akkad, acest popor semitic își va consolida

poziția în zonă și apoi va trece la cucerirea treptată a celorlalte orașe-cetăți. Astfel, între anii 2350-2295 î.e.n., regele akkadian Sargon I cucerește Sumerul, Elamul, Asiria și Siria, întemeind un imperiu care se întindea de la Marea Mediterană până la Golful Persic.

Akkadienii au preluat o mare parte din descoperirile civilizației sumeriene, adoptând chiar și scrierea cuneiformă sumeriană. De asemenea, au preluat din religia politeistă sumeriană aproape tot pantheonul de zei, pe care i-a integrat apoi în cadrul religiei politeiste akkadiene. Între anii 2150-2065 î.e.n., regatul akkadian se afla sub ocupația gușilor, un popor de păstori ce trăia în zona munților Zagros și care era de o ferocitate extremă. Ei atacau și distrugau orașele Akkad, Uruk și Ur.

În anul 1900 e.n., a fost descoperită la Nippur o „plângere” sumeriană, în care este descris dezastrul pe care l-au produs invadatorii guși coborâți din munții Zagros, care au făcut una cu pământul zidurile orașului și locuințele lui. Au omorât tineri și bătrâni la un loc, au incendiat și ucis mii de oameni și au dezrădăcinat familii întregi, supraviețuitorii risipindu-se în cele patru zări. Tații sau soții și-au abandonat copiii și soțiile și au fugit

departe de urgia și pârjolul care cuprinsese întregul oraș.

Cu timpul, forța gușilor scade și ei sunt asimilați de populația din zonă.

Ultima zvâcnire de orgoliu a sumerienilor a fost odată cu cea de a III-a dinastie din Ur, pe vremea regelui Ur-Namu (2065-2047 î.e.n.), cel care a pus să se construiască vestitul ziggurat din Ur.

În jurul anilor 1950-1850 î.e.n., amorii preiau puterea în această zonă geografică și o parte a lor se stabilește în orașul stat Babilon sau, așa cum i se spunea inițial în limba amorită, *Bab ili* – „Poarta zeului” sau „Poarta zeilor”.

Acest oraș este menționat și în scrierile biblice, dar traducerea denumirii lui în versiunea în limba română este total greșită (Babilon=Încurcătură ?!?!)

Acest oraș își va întinde supremația asupra altor orașe-stat și, astfel, va lua naștere **regatul Babilonian**, compus inițial din trei mari orașe: Babilon, Kish și Sinear.

În anul 1728 î.e.n., conducerea regatului Babilonian este preluată de unul dintre cei mai mari regi ai acestuia – Hammurabi. El este cunoscut în special pentru codul său de legi care, totuși, trebuie să menționăm că nu îi aparține în totalitate. Mare

parte dintre aceste legi sunt preluate atât din codul regelui sumerian Ur-Nammu, apărut cu 300 de ani înainte, cât și din cel al lui Lipit-Istar (1934-1924 î.e.n), regele Isinului (oraș aflat în zona sumeriană a Mesopotamiei).

Religiile Mesopotamiei

Toate popoarele ce ocupau zona Mesopotamiei, ca și întregul Orient Mijlociu și Apropiat, erau practicante ale culturilor religioase politeiste (denumirea provine din limba greacă și înseamnă *mai mulți dumnezei*).

După cum am arătat anterior, majoritatea popoarelor din spațiul mesopotamian, în afara propriilor zei ancestrali, au împrumutat zeități din cultura regioasă sumeriană, transferându-i în pantheonul propriu, îmbogățindu-l, astfel, cu noi entități.

De la sumerieni, ne-au parvenit primele date despre religiile politeiste din această zonă. Pantheonul lor de zei cuprindea: zei planetari (corespunzând celor 12 planete cunoscute în astrologia sumeriană), zei atmosferici (ai furtunii, ai vântului, ai ploii, etc.), precum și zei ai naturii. În vârful pantheonului, îi găsim venerați ca „zei supremi” atât pe *Anu*, cât și pe *Marduk* - în funcție de zonă și de timp.

Zeitățile sumeriene purtau

numele generic de *Anunnaki*. O mare parte dintre aceste zeități le regăsim și în religia politeistă akkado-babiloniană. Câțiva dintre acești zei sunt menționați și în scrierile biblice.

Astfel :

- despre zeul Marduk sau Bel (altă denumire a lui Marduk) - se vorbește în cartea lui Ieremia, cap. 50, vs.2, Ier.14:1 și Ier.52:44;
- despre Nebo, fiul lui Marduk, se face referire în cartea lui Isaia, cap.46 vs.1;
- despre zeul Tammuzi (Dumuzi) - zeul furtunii - se vorbește în cartea lui Ezechia, cap.8, vs.14;
- alți zei mai sunt: Istar - zeița fertilității, Ea-Enki - zeița apei, Sin-Nanna - zeița lunii, etc.

Al șaselea prooroc coranic și primul prooroc biblic

Scăpați din prăpădul rămas în urma atacurilor gușilor asupra Urului, o familie care făcea parte din triburile nomade de arameeni veniți din zona Haranului (situat în Nord-Vestul Mesopotamiei, pe unul dintre afluenții Eufratului, numit râul Belikhi), atrasă, probabil, de prosperitatea marelui oraș Ur, își stabilește locul de reședință aici, deplasându-se încet și străbătând într-o sinusoidă largă ambele maluri ale Eufratului, spre orașul ei de baștină, Haran. Capul acestei familii se numea

Terah, iar primul lui născut era **Ibrahim (Abraham - Avraam)**, aleihi sallam.

Acesta este arealul geografic în care două popoare (akkadian și sumerian) au provocat o adevărată explozie de cultură și civilizație, creând, astfel, bazele viitorului omenirii. Dorința lor de asimilare a invențiilor celuilalt nu s-a limitat doar la o acaparare pasivă, ci, de cele mai multe ori, au făcut aceasta prin forță, dorind să își evidențieze supremația și printr-o dominare teritorială a celuilalt. Cele două, pe care le-aș numi «super popoare», au ajuns într-un final să își erodeze atât de mult forța, încât au putut fi doborâte și subjugate de niște popoare mici și necivilizate, niște migratori care au văzut în prosperitatea celor două popoare nu doar o sursă de îmbogățire rapidă, ci și o dorință atavică de răzbunare pe tot ce depășea capacitatea lor de înțelegere.

În acest ocean de politeism, unde popoarele ce-l formau își împrumutau zeii de la unii la alții, îmbogățindu-și pantheonul și cheltuindu-și agoniseala și forțele în întrecerea de a ridica construcții cât mai mari pentru glorificarea lor, din aceste familii slăbite de frământări și excese de cruzime, Allah subhanahu wa ta'ala, în marea Lui Omnisciență, alege pe Ibrahim (Avraam), aleihi sallam,

ca prooroc al Lui.

Dacă te limitezi doar la a citi cele consemnate în scrierile biblice, greu îți poți da seama prin cât de multe și cât de grele încercări a fost nevoit să treacă Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, înainte de a fi ales. Datorită intervențiilor masive suferite de aceste scrieri, mare parte a acestor fapte și încercări au fost șterse și trecute la index. Până și datele ce te pot ajuta la întocmirea unui arbore genealogic al familiei sale sunt corupte și greu de realizat. Totuși, studiind aceste scrieri, descoperi la un moment dat o trimitere, aproape ascunsă, către o anume „Cartea Dreptului” sau „Cartea lui Jashar”. Despre ea se vorbește în „Cartea 2 Samuel”, cap.1, vs.18 și în „Cartea lui Ioșua”, cap.10, vs.13. După modul în care se fac acele trimiteri la textul ei, se subînțelege că ea este o scriere anterioară. Numai citind această carte poți realiza un tablou complet al copilăriei și vieții lui Ibrahim (Avraam), aleihi sallam.

Iată acum câteva repere, reieșite din această carte:

După cum am arătat anterior, Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, provenea dintr-o familie de păstori nomazi arameeni. Se născuse la Haran (scrierile biblice lasă să se înțeleagă că s-ar fi născut în Ur). Pe tatăl său îl chema Terah, fiul lui Nahor, iar pe mama lui

Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, o chema Amthelo și era fiica lui Cornebo. Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, este primul născut (băiat) al familiei. Terah va mai avea un fiu pe nume Haran.

Toate aceste date se susțin chiar prin cele relevate în scrierile biblice, care arată că Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, moștenește averea familiei după moartea lui Terah, iar aceasta nu o putea face decât dacă era primul născut și nu al treilea, așa cum se înțelege din textul biblic.

Nașterea lui Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, a avut loc în perioada când rege al Babilonului era regele Nimrod. Persoana acestui rege este foarte controversată. Atât în „Cartea Dreptului”, cât și în unele scrieri ebraice, el este numit „Regele Nimrod al Sinearului”. În alte texte iudaice timpurii, îl găsim identificat ca fiind regele Amrafael, precum și ca cel care a început construcția „Turnului Babel”.

Cert este că (și aceasta pentru că mai multe surse indică acest fapt) acest rege are un conflict major cu Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, pe tema Unicității lui Allah subhanahu wa ta'ala, susținută și clamată hotărât de Ibrahim (Avraam), aleihi sallam. Acest conflict debutează prin reacția lui Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, față de cei 12 idoli (stâlpi) din

curtea tatălui, pe care îi sparge, arătând, astfel, cât este de falsă adorarea adusă lor. Acest fapt este adus la cunoștința regelui Nimrod. Cum regele se declarase reprezentarea zeului suprem pe pământ și își impusese dorința de a fi tratat ca un zeu, obligându-și supușii să îi aducă închinare asemeni unui zeu, a considerat acest act al lui Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, ca un afront adus divinității lui.

Drept pedeapsă, regele Nimrod îl condamnă la moarte. Ibrahim (Avraam), aleihi sallam, fuge la neamurile lui din Haran și locuiește în casa lui Sem - fiul lui Noe - timp de 3 ani.

După cum am arătat anterior, se spune în unele texte că, în acest timp, regele Nimrod începuse construcția turnului Babel. Totuși, unii istorici și arheologi afirmă că începerea construcției a fost făcută de Nebopolassar (625-605 î.e.n.), continuată de Nabucodonosor și dărmată un secol și jumătate mai târziu, de Xerxes (486-465 î.e.n.). Turnul Babel avea baza pătrată, cu laturile de 91.55 m, iar înălțimea turnului era egală cu lungimea unei laturi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ținutele de toamnă...

~ de Diana Ayana ~

Le facem cu mâna de rămas-bun verii și soarelui dogoritor cu care aceasta ne-a răsfățat în excursiile la mare sau la munte. Acum, foarte grăbită, îmbrăcată în cărămiziu și plină de fructe, mereu cu alte noi bucurii, toamna vine cu pași lini. Din șifoniere, începem să ne scoatem hainele și toate lucrurile necesare acestui anotimp.

În rândurile care urmează, vă prezentăm tendințele acestui an, care, din fericire, sunt îmbucurătoare, șansă de care trebuie să profităm din plin.

Dar să nu ne mai lungim cu vorba și să discutăm despre principalele trenduri ale acestui sezon.

Pliurile

Putând fi purtate simple sau cu o margine, ele fac parte dintr-un stil care ar putea părea mai primăvărat, dar să nu ne lăsăm păcălite. Pliurile sunt în prim-plan în anul 2011, fiind transferate cu efort din ținutele de primăvară în cele de toamnă. Ca atare, ele vor avea, de asemenea, o influență

majoră asupra tendințelor modei de anul viitor.

Blana

Este un material care a împărțit oamenii în două tabere din cauza controverselor stârnite și care a fost prezent doar în mică parte în colecțiile marilor designeri

Pantalonii clopot

Cum pantalonii și blugii skinny sunt acum atât de comuni, a fost inevitabil ca un stil diferit să apară ca o tendință. Nu e necesar să fie acest tip de pantaloni, dar, cu reîntoarcerea în trend a anilor '70, a fost inevitabil ca oamenii să nu apeleze ca stil la pantalonii clopot și la cei evazați. Ceea ce reprezintă o veste bună pentru noi, doamnele și domnișoarele musulmane, căci acum suntem libere să purtăm pantaloni largi, evazați, fără a părea că nu suntem în pas cu moda.

În ultimii ani. În sezonul de toamnă al acestui an, toate modificările asupra hainelor din blană joacă un rol important în multe dintre colecțiile caselor de modă din lume.

Nu trebuie să uităm că folosirea blănii ca material nu reprezintă numai utilizarea acesteia integral, ci blana poate reprezenta o vestă sau o margine a unei glugi, important este că este încă în trend și că putem să folosim acest material liber.

Recomandăm blana artificială în detrimentul celei naturale, din motive ecologice.

Rochiile largi

Rochiile largi, vaporoză, reprezintă o țintă a marilor designeri. Se pare că în ultimul timp se pune accent pe modul în care materialul se pliază și curge pe lângă corp mai mult decât pe corp. Rochiile de tip maxi și largi sunt în trend, ceea ce reprezintă un alt avantaj pentru noi toate.

Anul acesta avem șansa să fim frumoase și în trend mai mult decât de obicei, respectând, totodată, și religia noastră. De asemenea, culorile pot să prezinte un plus adus aerului oriental pe care hijabul ni-l oferă, mai ales prin faptul că tendințele anului

acestuiă înclină spre tonurile măslinii, maronii, cu imprimeuri de portocaliu și roșu foarte radiante, care, de altfel, sunt specifice acestui sezon, iar noi vom reuși să fim strălucitoare și modeste în același timp.

Trendurile sunt de partea noastră, deci să profităm din plin, noi, de altfel, având experiența hainelor largi, dar pline de gust și finețe. Ba mai mult, ținând cont că pliurile reprezintă un aspect principal întâlnit în mai toate creațiile de modă, le putem utiliza din plin asupra hijaburilor noastre, arătând cât se poate de «la modă».

Vă doresc o lună septembrie încă plină de soare, un an nou școlar frumos pentru prichindei (și pentru mine), multă sănătate și fericire, inshaAllah.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Medicină Profetică

~ de Roxana Cuibuș ~

Când vorbim despre medicină profetică, facem referire, în primul rând, la sfaturile lăsate de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și transmise nouă, în probleme de sănătate. În primul rând, dorim să amintim câteva metode, remedii ale medicinei profetice tradiționale, apoi vom continua cu o expunere despre extraordinarele beneficii ale uleiului de măsline.

Potrivit spuselor Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiecare boală are cauza și leacul ei.

„Nu există nicio boală pe care Allah a creat-o, fără să nu îi fi creat un tratament.”

(relatat de Bukhari)

Câteva remedii folosite și recomandate de către Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru tratarea migrenelor, durerilor de cap, sau pentru atacurile de panică, insomniile, presiune sanguină crescută, includ *hijma* (incizia).

Se cunosc și beneficii în utilizarea mierii de albine și a condimentelor recomandate de către Profet, *salla Allahu aleihi wa*

sallam. Se cunosc, de asemenea, și scrieri despre febră, lepră, nutriție, henna, măsline, etc.

În prevenția sănătății dinților, găsim scrieri despre *siwak*.

Uleiul de măsline

„Pe smochini și pe măslini ~
Și pe Muntele Sinai ~ Și pe această cetate sigură, Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare...”

(Surat At-Tin, 95:1-4)

Măslinul este un arbore fructifer cunoscut încă din timpuri străvechi, cultivat mai mult în regiunile mediteraneene pentru lemnul și, mai ales, pentru fructele sale bogate în ulei. În limba arabă, cuvântul *măslină* se găsește sub forma de *zaitun*.

În Sfântul Coran, găsim referiri la măsline și, de asemenea, beneficiile lor au fost pomenite în medicina profetică de mai multe ori. Citind câteva pagini despre uleiul de măsline în medicina profetică, citez:

„Luați uleiul de măsline și masați-vă cu el, căci măslinul este un copac binecuvântat.”

(Sunan Al-Darimi)

Realizăm, deci, că din acest copac, fructele lui sunt consumate ca aliment, sau pentru a obține uleiul de măsline, frunzele sunt utilizate în ramura farmaceutică, iar lemnul lui în fabricarea mobilei. Nimic nu se pierde, alhamdu-lilleh.

Uleiul de măsline posedă o mare valoare, atât în sănătate, având rol în vindecarea anumitor boli, cât și în alimentație, deoarece ameliorează echilibrul grăsimilor din sânge, scăzând nivelul colesterolului și menținând un sistem digestiv sănătos.

Uleiul de măsline se extrage din fructele coapte. Fructele ne-coapte sau cele prea coapte conțin un procent mai mic de ulei. Fructele sunt procesate de trei ori. Succesiv, primul ulei are cea mai bună calitate, o culoare aurie, cu un miros ușor, fiind cunoscut ca ulei virgin. Unele calități ale uleiului de măsline rămân neschimbate ca eficiență, pentru mai mulți ani. Chiar dacă are o mie de ani, își păstrează potențialul terapeutic.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a menționat că uleiul de măsline este bun în tratarea afecțiunilor precum hemoroizi, fisuri anale, boli de

piele, pleurezie și lepră, el însuși spunând că acesta poate vindeca 70 de boli.

Alqama ibn Amir a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

Aveți ulei de măsline, mâncați-l, faceți-vă masaj cu el pe corp, deoarece este bun pentru hemoroizi.

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Mâncați uleiul de măsline și aplicați-l pe corp, deoarece este leac pentru 70 de boli, iar una dintre ele este lepra.”

(relatat de Abu Naim)

Conform lui Ibn Al-Qayyim, uleiul colorat roșiatic este mai bun decât cel întunecat la culoare. Este energizant, oferă strălucire tenului, asigură protecție împotriva otrăvirilor, elimină paraziții intestinali, dă strălucire părului și minimizează problemele vârstei.

Masajul cu ulei de măsline și sare obișnuită este un remediu pentru mai multe boli ale gingiilor și ale dinților.

Aplicațiile locale cu ulei de măsline sau apa extrasă din frunzele strivite de măslin are efect în arsuri, mâncărimi și iritații. Ulcerul cronic și arsurile care prezintă un proces mai dificil de vindecare pot fi vindecate prin folosirea locală a uleiului de măsline.

Conform lui Zahbi, uleiul de măsline întărește părul și corpul; ca urmare, poate fi folosit ca un tonic foarte bun pentru problemele vârstei a treia și pentru încetinirea procesului de îmbătrânire. Este util și în slăbiciunea sexuală.

Combinatia de sare normală cu ulei de măsline este foarte eficientă, de asemenea, în arsuri.

Decoctul de frunze de măsline în apă este eficient împotriva ulceratiilor gurii și a buzelor, precum și pentru dermatitele alergice. Extractul apos, concentrat, de frunze și fructe de măsline, este foarte eficient împotriva cariilor dentare, iar aplicarea acestei soluții are întotdeauna efecte bune în leucoplachia gurii. Această soluție se aplică, împreună cu oțet, în calviție (cădere definitivă a părului de pe cap, provocată de diferite boli), stimulează creșterea părului și combate calviția. Aplicarea locală a acestui extract îndepărtează urmele de variolă și arsuri.

Praful de semințe, amestecat cu unt, este eficient pentru unghiile casante.

Murăturile preparate din măsline sunt un bun aperitiv și combat constipația. Frunzele strivite sunt aplicate local, diminuând transpirația excesivă.

Apa extrasă din fructe, cu miere, se folosește drept picături pentru urechi și are efect în di-

verse afecțiuni ale urechilor. Uleiul produs prin arderea lemnului de măsline este eficient împotriva tuturor infecțiilor fungice, pe lângă eczeme, psoriazis, mătreață și alopecie. Aplicarea locală a uleiului de măsline pe scalp este foarte eficientă împotriva mătreații. Aplicarea în ochi reduce inflamația.

Masajul corpului cu ulei de măsline tonifică mușchii și organele, reduce durerile musculare. Unii doctori recomandă masajul cu ulei de măsline în epilepsie. Ușurează durerile în sciatică și artrită. Loțiunile preparate din ulei de măsline sunt foarte buni agenți de vindecare. Vindecă sinusurile și fistulele foarte repede.

Dacă amestecați 25 ml de ulei de măsline cu 250 ml de apă de orz, pe cale internă, acestea au un efect puternic împotriva constipației cronice. E un diuretic bun, de aceea se folosește și în ascită. Elimină pietrele la rinichi.

Un alt regim convențional este cel din ulei de măsline împreună cu alte medicamente din plante, care au potențial de tratare a pietrelor la fiere. Se spune că acest regim dizolvă și elimină pietrele la fiere.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus că este un bun remediu pentru fisurile anale; ca urmare, pacienții cu aceste probleme au fost sfătuiți să ia două

lingurițe de ulei de măsline la culcare și să aplice local, seara și dimineața, un preparat din 8 lingurițe de ulei de măsline și 2 lingurițe de frunze de henna.

Opiniile mai multor doctori practicanți în Orientul Mijlociu și Africa de Nord, demonstrează că nu a apărut niciun caz de carcinom gastro-intestinal printre cei care erau obișnuiți să consume ulei de măsline.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus că este un bun remediu pentru inflamațiile intestinale. Ca urmare, a fost folosit în ulcere gastro-intestinale și s-a dovedit foarte eficient. Se mai observă și că nici un alt remediu nu egalează beneficiile uleiului de măsline în hiperaciditate și balonări.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a recomandat folosirea uleiului de măsline în pleurezie. Ținând cont de aceasta, uleiul de măsline a fost administrat în

diverse boli ale tractului respirator și s-a observat că folosirea constantă a acestuia previne gripa și pneumonia.

Zaid ibn Arqam a relatat:

„Am fost sfătuiți de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să tratăm pleurezia cu Qust-e-Behri (Qust Sheerin) și ulei de măsline.”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Conform scrierilor lui Khalid ibn Saad în Ibn Majah, o linguriță de kalonji (carvi) a fost pulverizată și amestecată cu 12 lingurițe de ulei de măsline, acest amestec fiind, apoi, picurat în nări, dimineața și seara, în cazurile de răceală cronică și epistaxis. Rezultatele au fost deosebit de bune.

„Folosiți tratamentul medical, pentru că Allah nu a creat o boală, fără să nu fi creat și un leac pentru ea, cu excepția unei singure boli: bătrânețea.”

(relatat de Abu Dawud)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucătărie internațională

~ de Yasminne Riad ~

Pentru că delicii culinare nu sunt numai în Arabia, ci în întreaga lume, vă propun să începem un voiaj „gastronomic” în jurul lumii, descoperind sau amintindu-ne de rețete de demult, din tradiția atâtor neamuri și popoare. Și ca voiajul nostru să fie „planificat”, vom începe cu „bătrânul continent”, Europa.

Luna acesta ne vom opri în **Austria**.

Austria este o țară muntoasă, deoarece trei sferturi din teritoriul ei este ocupat de Munții Alpi, la poalele cărora se întind dealuri line. Bazinul Vienei, aflat în partea de nord-vest, este cea mai joasă regiune a țării și, totodată, principala zonă unde pot fi cultivate cereale, căci, în rest, austriecii practică păstoritul.

Munții Alpi sunt foarte înalți, cu relief glaciar, ghețari și zăpezi permanente și sunt fragmentați de văi transversale, trecători și pasuri.

Dunărea intră în Austria pe la Passau și își continuă cursul spre sud-est, trecând prin Linz și Viena, după care trece în Slovacia, pe la Bratislava.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bucătăria austriacă

Din punct de vedere gastronomic, austriecii și-au găsit originalitatea în diversitate, prin modul în care au știut să preia, modificând sau nu, elemente din bucătăria germană, cehă și slovacă, elvețiană, alsaciană, slovenă, italiană, română (transilvăneană și bănățeană) sau sârbă.

Austriecii țin la specificul zonal, fiecare mare regiune fiind asociată cu un fel specific de mâncare. De exemplu, la Viena, cel mai important oraș din toate punctele de vedere, multă vreme capitala culturală a acestei părți a Europei, veți găsi cel mai bun Wiener Schnitzel - șnițel vienez, de obicei, din cotlet de vițel (poate fi și de pui, curcan sau chiar pește).

Atenție, așadar, când faceți comanda, să specificați ce fel de carne vreți. Tot aici, puteți gusta din mâncarea preferată a regelui Franz-Joseph: Wiener Tafelspitz, o mâncare puțin cam complicată, un rasol din carne slabă de vițel, combinat cu un sos de verdețuri, care cere foarte mult timp de preparare, deoarece se coace la foc foarte mic.

În regiunea Tirol, regăsim câteva influențe italiene; aici puteți gusta Tiroler Leber mit Polenta, care este o rețetă cu ficat de vițel cu sos de lămâie, care se servește cu mămăliguță, de obicei, sau cu Groestl, un fel de mâncare cu cartofi și ceapă.

Austriecii, și mai ales vienezii, sunt mari amatori de cafea, așa că, odată ajunși în Viena, într-o cafenea din Piața Maria Tereza, veți avea de ales între Melange, Kapuziner, Turco, Einspanner, Mazagran, Groser Brauner, Kleiner Brauner.

Asupra băuturilor nealcoolice, nu are rost să insist, practic, mondializarea lor este una perfectă, însă aș menționa faptul că binecunoscuta băutură energizantă Red Bull a fost realizată de austriacul Dietrich Mateschitz și lansată pe piață în 1987.

Supă-cremă de usturoi

Ingrediente:

- 1 ceapă medie, tăiată mărunt, cubulețe
- 2 linguri de unt
- 12 căței de usturoi, curățați și tăiați în 4, pe lungime
- 2 linguri de făină
- 750 ml supă de carne de vită
- 250 gr smântână groasă
- 4 baghete feliate (aproximativ de 1 cm lățime, tăiate cubulețe sau lăsate felii)
- sare
- piper măcinat proaspăt
- nucșoară (cât ieși între degete) proaspătă
- 1 lingură de suc de lămâie
- 2 linguri de cașcaval Emmentaler sau Appenzeller, ras
- 1 lingură oregano

Mod de preparare:

1. Într-o oală, se încălzește untul, în care se călește ușor ceapa.
2. Se adaugă usturoiul și se rumenește ușor, împreună cu ceapa.
3. Se amestecă făina până devine aurie, apoi se adaugă supa și smântâna, se pune capacul pe oală și se lasă să fiarbă încet, aproximativ 20 de minute.
4. Se încălzește cuptorul la 250C și se rumenesc baghetele. Opțional, se pot rumeni, apoi, în tigaie, cu unt și usturoi.

5. Supa se amestecă cu mixerul, apoi se adaugă sare, piper, nucșoară, sucul de lămâie și se toarnă în patru castronele (farfurii adânci), printr-o strecurătoare.
6. Se adaugă pâinea și brânza deasupra și se bagă la cuptor, până devine auriu-maronie.
7. Înainte de a servi, se presară oregano pe deasupra. De asemenea, se adaugă frunze de usturoi verde, tăiat mărunt.

În restaurantele cu tradiție în Austria, în loc de farfurii / castronele, supa se servește în chifle mari din pâine neagră, cu coaja groasă, scobite și cu capacul lăsat (ca în imaginea de mai sus).

Ficat Tirolez - Tiroler Leber

Ingrediente:

- 600 gr ficat de vițel, tăiat felii subțiri
- 50 gr jambon afumat de vită, tăiat cubulețe mici
- 40 gr unt
- 2 linguri de ulei
- 1 ceapă roșie
- 1 lingură de făină
- 1 lingură de oțet balsamic (nu oțet obișnuit! - dacă nu există, atunci nu îl înlocuiți cu nimic altceva)

- 15 ml supă de carne
- 1 linguriță de sare
- 1 linguriță piper negru, măcinat
- 2 linguri de smântână
- 2 lingurițe suc de lămâie

Mod de preparare:

1. Se pune untul și uleiul într-o tigaie adâncă și se prăjește ficatul.
2. Se adaugă, apoi, jambonul și se mai călește puțin. Atenție: Nu puneți jambonul cu ficatul de la început și nici nu presărați sare peste ficat, atunci când îl prăjiți, căci ficatul se va întări.
3. Apoi, se adaugă ceapa și se călește totul pentru 5 minute.
4. Făina și oțetul balsamic se diluează în supă și se adaugă peste ficat.
5. Se lasă la fiert până când ficatul este bine pătruns și scade aproape toată zeama.
6. Când este gata, se sarează, se piperează, se toarnă smântâna și i se dă gust cu sucul de lămâie.
7. Se servește cu mămăliguță de obicei, dar puteți folosi drept garnitură și orezul sau piureul de cartofi.

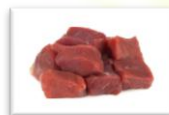
Gulaș cu carne de vită - *Kalbsgulasch*

Ingrediente:

- 250 gr de ceapă albă, tăiată fin
- 4 căței de usturoi
- 50 gr de unt

- 1 lingură de ulei

- 600 gr carne de vițel, tăiată cuburi
- 1 lingură de pastă de tomate
- sare, piper, măghiran, două frunze de pătrunjel

- măghiran sau maghiran
- 1,250 l supă de oase

- 200 gr ciuperci mici ; dacă sunt mai mari, trebuie tăiate pe jumătate sau felii. Rețeta originală este cu ciuperci pleurotus

- 1 lingură de smântână
- 150 gr de tăitei lați, fierți în apă cu sare, vreme de 15 minute

Mod de preparare:

1. Se încing 20 gr de unt împreună cu o lingură de ulei într-o cratiță și se călește carnea până când își schimbă culoarea.
2. Se adaugă ceapa și usturoiul și se mai călesc un pic.
3. Se adaugă pasta de tomate diluată cu puțină apă, sare, piper, măghiran și mai țineți pe foc 2-3 minute.
4. Se adaugă supa și se fierbe înăbușit, la foc mic, amestecând din când în când, până când carnea este bine făcută.
5. Într-o tigaie, se încing 20 gr de unt și se călesc ciupercile.
6. Se adaugă smântâna peste ciuperci și se mai ține pe foc câteva minute, apoi se pune totul peste carne și se fierbe pe foc mediu, până ce lichidul din oală devine ca un sos.
7. Într-un bol, se pun tăiteii după ce au fost scurși bine de apă și se adaugă 10 gr de unt, amestecând ușor cu o furculiță.
8. Pe o farfurie plată, se așează tăiteii, apoi se pune alături gulașul, ca în imaginea de mai sus, garnisind cu pătrunjel.

Salată vieneză

Ingrediente:

- 1 legătură de ridichi roșii, tăiate felii
- 4 roșii mijlocii, tăiate felii
- 1 castravete lung sau 2–3 castraveți Cornison, dați pe jumătate, pe lungime și feliați
- 2 ardei grași, frumoși, de culoare galbenă, de preferat, tăiați în sferturi și apoi julienne
- 150 gr de cireșe de la care se scot sâmburii
- 1 kiwi, curățat de coajă și tăiat felii subțiri
- 100 gr de brânză de vaci
- 100 gr de smântână groasă
- 100 gr de telemea sărată, dată pe răzătoare, din care o lingură se pune de-o parte, pentru garnisire
- sare, piper

Mod de preparare:

1. Roșiile, castraveții, ardeii și cireșele se pun într-un bol.
2. Ridichile feliate se pun pe o farfurie și se presară cu un pic de sare; se lasă, astfel, câteva minute, până se înmoaie, apoi se clătesc sub jet de apă, se scurg bine și se pun peste celelalte legume.
3. Se amestecă brânza de vaci cu telemeaua, smântâna, sare și piper și se toarnă peste legumele din bol.

4. Se amestecă bine și apoi se presară deasupra telemeaua rămasă și se garnisește cu feliile de kiwi.

Ștrudel cu mere - Altwiener Apfelstrudel

Ingrediente:

Pentru aluat:

- 300 gr făină
- 30 ml de ulei
- 1 lingură de oțet de mere
- 1 ou
- 70 ml de apă caldă
- 1 vârf de cuțit de sare

Umplutură:

- 1 kg de mere (Golden Delicious), curățate de coajă și

fără cotor, tăiate în felii subțiri

- 150 gr zahăr tos
- 30 ml esență de rom sau zeama de la o portocală
- 150 gr de stafide
- scorțișoară măcinată
- zeama de la 2 lămâi și coaja acestora dată pe răzătoarea fină
- 300 gr de pesmet

- 300 gr de unt
- zahăr pudră și 20 gr de unt topit, pentru garnisire

Mod de preparare:

1. Se face un aluat din ingredientele de mai sus, se frământă bine, apoi se pune într-un bol; se unge suprafața cocăi cu puțin ulei, se acoperă cu o folie de plastic și se lasă să se odihnească timp de 1 oră.
2. Pentru începătoare: dacă la frământat mai trebuie făină ca să nu se lipească de mâini, nu este nicio problemă să folosiți o lingură de făină pe masa de lucru.
3. Se încinge untul într-o tigaie și se prăjește pesmetul până când acesta devine brun-auriu, apoi se lasă la răcit.
4. Se pun stafidele în esența de rom sau în zeama de portocală și se pun un pic pe foc mic, până când stafidele absorb toată zeama sau esența de rom.
5. Într-un bol, se amestecă bine merele, stafidele, zahărul tos, zeama și coaja lămâilor și scorțișoara.
6. Se întinde o foaie cât mai subțire din aluat, se așează pe o coală mare de hârtie de împachetat sau pe un prosop de bucătărie, apoi se acoperă, pe două treimi din ea, cu pesmetul prăjit în unt.

7. Se adaugă compoziția de mere și stafide doar pe deasupra

pesmetului.

8. Se adună întâi capetele și, apoi, se rulează, începând cu partea în care se află compoziția, ajutându-vă de coala de hârtie sau de

prosop.

Prosopul sau coala de hârtie sunt necesare, deoarece foaia de aluat este prea subțire, în comparație cu greutatea umpluturii și riscați, dacă nu aveți dexteritate, să se rupă.

9. Se pune ruloul într-o tavă tapetată cu unt și făină, se crestează puțin aluatul deasupra și se dă la cuptorul încins dinainte, timp de 40-60 de minute.
10. După ce se scoate tava din cuptor, se unge cu unt topit și se presară cu zahăr pudră.

Cafea Mazagran

Ingrediente:

- 75 gr de cafea Jamaicană, măcinată – după rețeta originală (sau orice fel de cafea)
- ½ l de apă
- zahăr după gust (de obicei, este 1 linguriță de zahăr la 1 pahar)
- 6-9 cuburi de gheață (cam 3 la fiecare pahar)
- apă minerală

Mod de preparare:

1. Se face o cafea la filtru, din cafeaua măcinată și apă.
2. Se răcește și se dă puțin la frigider.
3. În trei pahare, se pune cafeaua rece și se îndulcește cu zahăr, după gust, apoi se umple paharele cu apă minerală și se pun cuburile de gheață.

Poftă bună!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dictionar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte Nume perfecte, precum și mărețele Atribute (ale căror număr nu ne sunt cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta’ala nu au nicio imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Audhu billeh, caut adăpost la Allah

Aid Al-Fitr, sărbătoare ce marchează sfârșitul postului lunii Ramadan și este în primele trei zile ale lunii Shawwal

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhikr, pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Dhuhr, cea de-a doua rugăciune (salah) a zilei

Fard, plural Fara'id, îndatorire religioasă obligatorie, obligație, obligatoriu; de exemplu, a face cele cinci rugăciuni zilnice este fard, obligatoriu; portul hijabului este fard, reprezintă o obligație pentru orice musulmană căreia i-a venit prima menstruație

Fatwa, completare a unor decizii nedetaliat, luată de Ulama (savanții musulmani)

Hadith, plural ahadith, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Haram, interzis, antonimul cuvântului Halal

InshaAllah, numai dacă Allah voiește

Ihsan, împlinirea faptei bune

Qalam, toc arhaic, confecționat din lemn, trestie etc., utilizat pentru scris

Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună expresie, atunci când un musulman le mulțumește altor musulmani; înseamnă „Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să vă răsplătească pentru binele făcut”

Misbah, mărgele islamice, folosite pentru pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhuna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Sheheda/Shehedeten, mărturisirea că nu există altă divinitate în afară de Allah și mărturisirea că Mohammed este supusul și Trimisul Lui

Sheikh, bătrân respectabil, savant

Siwak, buclă din creanga unui arbore special, folosit de musulmani pentru curățarea dinților

Tawhid, susținerea unicității lui Allah subhanahu wa ta'ala

Takbir, plural Takbiraat, a se rosti „Allahu Akbar” [Allah este Cel mai Mare]

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Surat Al-Hajj

(Medinită [103]; 78 versete)

***În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător***

**Și luptați-vă pentru Allah cu toată osteneala
pe care El o merită!**

**El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie
nicio greutate; ea este religia**

părintelui vostru Avraam. [Allah este]

**Cel care v-a numit pe voi musulmani
atât mai înainte, cât și în această [Carte],
pentru ca Trimisul să fie martor pentru voi
și pentru ca voi să fiți martori pentru oameni.**

**Împliniți Rugăciunea [As-Salat],
achitați Dania [Az-Zakat] și legați-vă strâns
de Allah, căci El este Stăpânul vostru!**

**Ce minunat Stăpân și
ce minunat Ocrotitor!**

Jazakom Allahu Khairan

